

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : ನಾಗರದ್ವಿ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮನುಷ್ಯರ
ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಣದಿಂದಲೇ ಅಳೆಯು
ತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಧನವಂತನಾದವನು
ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಕಾಣು
ತ್ತದೆ. ಅವನು ಧನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ
ನೆಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ; ಧನ ಸಂಪಾ
ದನೆ ಮಾಡಿದವನೇ ಪ್ರಯೋಜಕನೆಂದು
ಲೋಕವು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ
ಬಗೆಯ ಸತ್ಕಾರಗಳೂ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು
ಪ್ರಯೋಜಕರಾಗಿದ್ದು ಕೂಡಾ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು
ಲಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯೋ
ಜಕರೆಂದು "ಪ್ರಯೋಜಕತೆ" ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಸಂಪುಟ: ೫೫] ಜೂನ್ '೭೫ [ಸಂಚಿಕೆ : ೬

PLEASE HANDLE
WITH CARE

ಮಿತ್ರಭೇದ

೨೩

ನಾಗಕುಮಾರನ ಕಥೆ

ರಾಜಗೃಹವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ದೇವಶರ್ಮನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬೇರೆಯವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಎದೆಯೊಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗಾದರೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಕ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪ್ರಿಯಳೇ, ನೀನನ್ನು ಆಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನಾನು ಪುತ್ರ ಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಯಾವ ದೇವರೋ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಶ್ರವಣಾನಂದವಾಗುವಂತೆ, ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತೆ, ದೀರ್ಘಾಯುವಾಗಿ, ಅಡಿಗಡುಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅದೃಷ್ಟಿ ಬರುವಂತಹ ಮಗನು ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟುವನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ವರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಚಿಂತೆ ಬಿಡು" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ ತುಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂದ

ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, "ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ" ಎಂದಳು. ಆಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಪುತ್ರ ಕಾಮೇಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಫಲ ಹುಸಿಹೋಗದಂತೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು.

ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವನೆಂಬ ಆಶಯಿಂದ ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರು ಬಹಳಷ್ಟು ಗಾಳಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಅವಳು ಮಗನನ್ನು ಹಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಒಂದು ಹಾವನ್ನು ಹಡೆದಳು.

ಆ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಸವ ನೋಡಿದ ಹೆಂಗಸರು, "ಛೇ ಛೇ! ಇದನ್ನು ಅತ್ತ ಬಿಡುಬಿಡಿ!" ಎಂದರು ಅಸಹ್ಯದಿಂದ. ಆದರೆ ಆ ಗೃಹಿಣಿ, ತನ್ನ ಕರುಳಿನ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ, ಆ ಹಾವನ್ನು ಆಪ್ಯಾಯದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸ್ನಾನೋಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ಶುದ್ಧವಾದೊಂದು ಹೊಸ ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆ ಅದನ್ನಿಡಿಸಿ, ದಿನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಡುತ್ತ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಯಾವ ಕೂರತೆಯೂ

ಇಲ್ಲಿಂದ ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಈ ಆಹಾರದಿಂದ ಹಾವು
ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿತು.
ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಮೇಲೆ, ಅವರ ನೆರೆಮನೆಯ
ಹುಡುಗನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು
ನೋಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ,
"ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ
ಮಗನಿಗೂ ಪ್ರಾಯವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ
ಮಾಡುವ ಆಲೋಚನೆಯೇ ನಿಮಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ?"
ಎಂದಳು ಕಣ್ಣೀರು ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪ್ರಿಯಳೇ,
ಹಾವಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆ?
ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾಗಕವ್ಯಯೋಜ್ವಲನ್ನು ಕೊಡು
ವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡನೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು.
ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹೆಂಡತಿ ಹೃದಯವಿದಾರಕ
ವಾಗಿ ಆಳತೊಡಗಿದಳು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆಂಡತಿಯ
ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು,
ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸಂಪತ್ತಿನ ಗಂಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ನಾಗರು ಮಾರನಿಗೆ ವಧುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ
ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟನು.

ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ
ಅವನು ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಟ್ಟುಟವೆಂಬ ಗ್ರಾಮ
ವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನೂ ಬಂಧುವೂ ಆದ
ಒಬ್ಬ ಸಂಪನ್ನನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ
ಅದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ನಾನ ಭೋಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ,
ಆ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ
ಅವನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಲು, ಅವನ
ಮಿತ್ರನು, "ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬಂದೆ
ಯೆಂದು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಇಷ್ಟು ದೂರ ಯಾವ
ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
"ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ವಧುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ

ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ
ಮಿತ್ರನು, "ಹಾಗಾದರೆ ಸುಂದರಿಯಾದ ನನ್ನ
ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿಬಿಡು. ನೀನೂ ನಾನೂ ಒಂದೇ
ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯವರು. ಒಂದೇ ಕುಲದವರು. ಪರಿಚಿತ
ರಾದವರು. ಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿಬಿಡೋಣ" ಎಂದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ,
ವಧುವನ್ನೂ, ಅವಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಾಸ
ದಾಸಿಯರನ್ನೂ, ಸ್ವೀಧನವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ರಾಜ್ಯಗೃಹಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು.

ಮದುವೆಗಳಾಗಿ ಬಂದವಳ ಆಸಾಧಾರಣವಾದ
ಅಂದಚಂದಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಂಥವಳನ್ನು ಒಂದು
ಹಾವಿನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವರೆಂದು ತಿಳಿದು
ಜನರು ತಂಡೋಪತಂಡವಾಗಿ ಬಂದರು. ಹುಡುಗಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಹೃದಯ ಕರಗಿ
ಹೋಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆಯವ
ರೊಂದಿಗೆ, "ಏನನ್ನಾಯ! ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾರ

ನಡೆಯುವ ಸಜ್ಜನರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ರತ್ನ ದಂತಹ ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಹಾವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದುಂಟೆ? ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ ಇದನ್ನು" ಎಂದರು.

ದಾಸದಾಸಿಯರು ಈ ದಾರುಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ವಧುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸೆಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಆದವರು, "ನಾವೇ ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲೋ ಹಾಳು ಬಿಲದೊಳಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಹಾವಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ದಂತೆ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದರು.

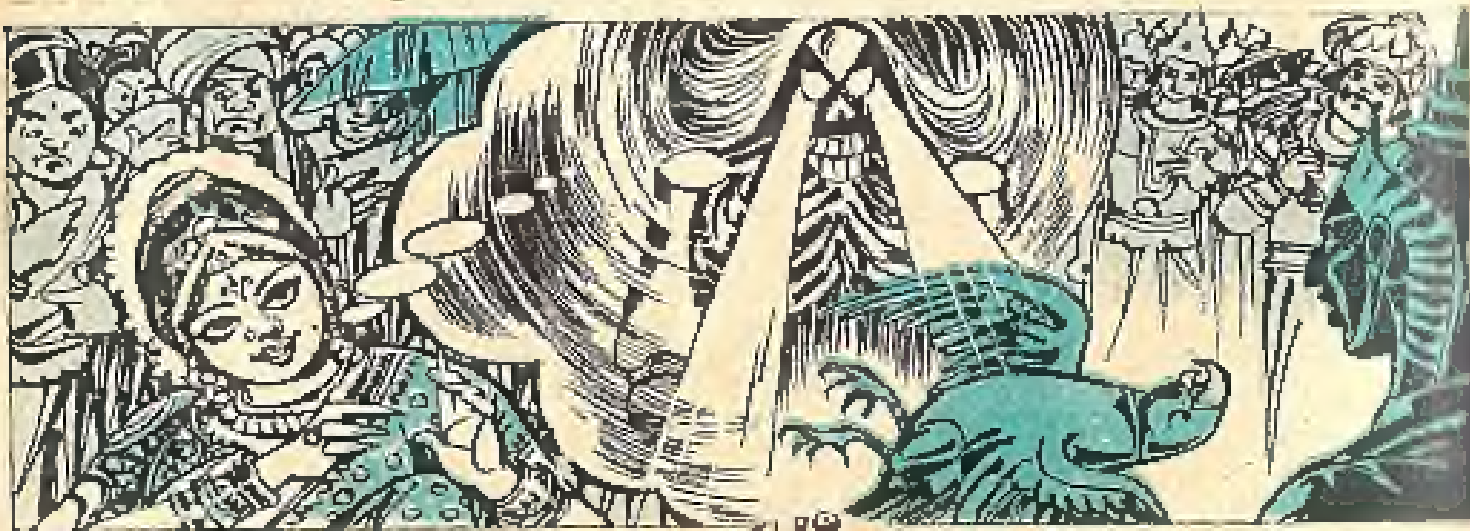
ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗಿ, "ಇನ್ನು ಸಾಕು ಮಾಡಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಗಲಾಟೆ. ರಾಜರು ತಾವು ಜ್ಞಾನಿ ಮಾಡಿದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯವರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನೆಯನ್ನು ದಾಸ ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೈವ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ನಡೆದು ತೀರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿಯು ಬರೆಹ ತಪ್ಪದು. ಪುಷ್ಪಕ ಸಾಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ

ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ನಾನೆಷ್ಟರವಳು?" ಎಂದಳು. "ಆದೇನು ಕಥೆ? ಯಾರು ಆ ಪುಷ್ಪಕ?" ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿದವರು ಕೇಳಲು, ಆ ವಧು ಅವರಿಗೆ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು:

ಪುಷ್ಪಕದ ಕಥೆ

ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಪುಷ್ಪಕವೆಂಬ ಸುಂದರವಾದ ಗಿಳಿ ಇದ್ದಿತು. ಒಂದುದಿನ ಅದು ಇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತ, ಯಮನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಏಕೆ ಓಡಿದೆಯೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪಕವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. "ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆಯುವವನನ್ನು ನೋಡಿ ಓಡಿಹೋಗಿದೆ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಲಿ?" ಎಂದಿತು ಪುಷ್ಪಕ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವತೆಗಳು ಯಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪುಷ್ಪಕದ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಬೇಡ" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಯಮನು "ನಾನು ಕಾಲನ ಬುಟ. ನೀವು ಹೋಗಿ ಕಾಲನನ್ನು ಕೇಳಿರಿ" ಎಂದ. ಅವರು ಕಾಲನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿರಿ ಎಂದ ಕಾಲ. ದೇವತೆಗಳು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪುಷ್ಪಕದ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.

ರಾಜಯೋಗ

ತನ್ನ ಹಟ ಹೆಚ್ಚೋ ಬೇತಾಳದ ಹಟ ಹೆಚ್ಚೋ ನೋಡಿಯೇ ತಿರುವೆನೆಂಬ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ರಾಜಾ ಕ್ರಿವಿತ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹವವನ್ನು ಕಿಳಗಿಳಿಸಿ, ಎಂದಿನಂತೆ ಮನೆಯವಾಗಿ ಸ್ವತಃನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಹವದೊಳಗಿನ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ವಿಧಿ ಬರೆದುದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವುದೋ, ಅದನ್ನು ನಿಜಗೊಳಿಸಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ನಿರರ್ಥಕವೇ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ತನವಾಗಿ ನಿಜಗೊಂಡು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜವೇ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ, ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯಲಾರದು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿತು :

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಚಂದನವೃಕ್ಷ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂದನ ವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ, ಒಬ್ಬ ಮಗ

ಜೈತ್ರಾಶ್ವತ್ಥೇಗೃಹ?

ಹುಟ್ಟಿದ. ರಾಜನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದ ಜ್ಯೋತಿಷನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಗನ ಜಾತಕಚಕ್ರ ಬರೆದು ಕೊಡುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿದ.

ಜ್ಯೋತಿಷನು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ, ಆತನ ಬಾಗಿ ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಹೆದ್ದಿದ್ದನು. ಜ್ಯೋತಿಷನು ರಾಜನ ಮಗುವಿನ ಜಾತಕ ಬರೆಯುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಮಗನ ಜಾತಕವನ್ನೂ ಬರೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ಜಾತಕಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡತೊಡಗಿದನು. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಸಂತೋಷವೂ ಕೂಡಾ ಹಲವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆರೆಯ ತೊಡಗಿತು.

ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಇವತ್ತಿನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಬರಲೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಗಂಡಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ತಪ್ಪಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದು. ಇದಂತಹ ವಿಧಿ ಬರೆಯೋ ? ಈ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗನೇನೋ ? ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಷನು ರಾಜನ ಪತ್ನಿರಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿಜ ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು, ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೇಡು ಮಾಡುವ ನೇನೋ ಎಂದು ಹೆದರಿದನು. ತನ್ನ ಮಗನಿರುವ ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ರಾಜ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರಾಣಗಂಡಕ್ಕೂ ಸಮಂಥ ಎರಡೇ ಬೇಕು. ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದ ರಾಜನು ಏನಾದರೂ ಗ್ರಹಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಿ ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು; ಅಥವಾ ಇವತ್ತು ವರುಷ ಪ್ರಾಯ ಒರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲೂಬಹುದು. ಏನೋ ರಾಜನ ಇವು ಹೀಗೆ ಎನ್ನುಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಜ್ಯೋತಿಷನು ಹೀಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕೊಂಡು, "ಮಹಾರಾಜರೆ, ಯುವರಾಜನ ಜಾತಕವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇವತ್ತಿನೇ ವಯಸ್ಸು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿರಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ರಾಜಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಅನಿಷ್ಟಗಳುಂಟಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ" ಎಂದನು.

ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ ಅನಂದವರ್ಮನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಜ್ಯೋತಿಷನ ಮಗನಿಗೆ ಸುಂದರಸೇನನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಮಾರರೂ ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಲೋಚನೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರೌಢರಾಗಿ ಇವತ್ತಿನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಮಗಳಾದ ಸುಂದರ ಸೇನನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ನನಗೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ದೇಶಾಟನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಹೋಗಿ ಬಾ. ಆದರೆ ನೀನು ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಬೇಡ" ಎಂದ ತಂದೆ. ಸುಂದರಸೇನನು ತಂದೆಯ ಅಭಿಮತದಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ದೇಶಾಟನೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅನಂತರ ಆರು ತಿಂಗಳು ಯಾವ ವಿಶೇಷವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಮಗ ಸುಂದರ ಸೇನನು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರದುದರಿಂದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಕಳವಳಪಡತೊಡಗಿದನು. ಮತ್ತೆ ಐದು ತಿಂಗಳೂ ಜರುಗಿಹೋದುವು. ಅವರೂ ಸುಂದರಸೇನನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ ಕುಮಾರ ಅನಂದವರ್ಮನಿಗೂ ಯಾವಗಂಡಾಂತರವೂ ಸಂಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಮೇಲೆ ರಾಜನು ಇನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲು ದಿನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಿಗೂ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಂದೋಳಿಸೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಬುಗೆ. ಅನಂದವರ್ಮನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಬೇಕು. ತನ್ನ ಮಗ ಸುಂದರ ಸೇನನು ರಾಜನಾಗಲೂ ಬೇಕು.

ತಾಳ್ಮೆ ಗೆಟ್ಟಿ ಆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ವನ್ನು ನಿಜ ಮಾಡಲು ತಾನೇ ತಲೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕ್ರೂರವಾದ ಅಶೋಚನೆಯೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಯುವರಾಜನು ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮರದ ಬುಡದ ಕೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಮೊದಲನೆಯದೇ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆ ನೇರಾಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬಿಗೆ, ಎರಡಳ ಮರದಂತ್ರಿ ಕಾಣದಂತೆ ನೇತಾಡಿದ. ಆ ಹಗ್ಗದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮರದತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟನು.

ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನಂದವರ್ಮನು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಂದಿನಂತೆ ಮರದ ಬುಡದ ಕೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ಅವನ ತಲೆಗೆ ನೇರಾಗಿಯೇ ಇರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗಂಧವೇ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಅವನು ಕಂಕಡೆ ವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಹಗ್ಗದ ಎರಡನೇ ಕೊನೆ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಮೂರ ಓಡಿಹೋದನು. ಅದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬನಾಯಿತೆಂದರೆ, ಯುವರಾಜನು ಕೆತ್ತಿಯಿಂದವನು

ಇದಿರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದೊಂದು ಹೂವನ್ನು ಆಫ್ರಾಣಿಗಳು ಹೋದನು. ಅವನು ಎದ್ದ ಮರುಕ್ಷಣ ದಲ್ಲೇ ಧರೀರನೆ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಅನಂದವರ್ಮ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಲ್ಲು. ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಟ್ಟು ಮರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದಾಗ ಮುಖವಿಪಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಯಾರೋ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಅನಂದ ವರ್ಮ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗಡಿಬಡಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಚು ಕವಿಯಿತು. ಏನೋ ಒಂದು ಆಮೇಶವೆದ್ದಿತು. ಅವನು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೇರಾಗಿ ಯುವ

ರಾಜನ ಶಯನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂಬಂತೆ ಕಾವಲುಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಅವರು ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು ಕೊಂಡು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ, ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ತಿವಿದು ಕೊಲ್ಲಲು ನೋಡಿದನು. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಅನಂದ ವರ್ಮನು ಚಟಿಕ್ಕನಿದ್ದು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಕತ್ತಿಯು ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತನು.

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, "ನೀವೋ? ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ನೀವೇ ಎಂದಾಯಿತು. ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬೇಕೆಂತಲೇ, ನಾನೂ ನನ್ನ ಕಾವಲಿನವರೂ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಿವು. ಹೌದು, ನನ್ನಮೇಲೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಗೆ? ನಾನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ನಿಮಗೆ? ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಡದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಹೆದರಿ ಗದಗದ ನಡುಗುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ವರ್ಮನು ನುಗುತ್ತ, "ಒಳ್ಳೇ ಗಟ್ಟಿಗರಾದ ಜೋಯಿಸ ರಯ್ಯ! ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವನ್ನು ನೀವೇ ನಿಜ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನನಗಿರುವ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಗಂಡಗಳನ್ನೂ ನೀವೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ನಿಜವೇ ಅನ್ನಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇ ರಾಜನಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವೇಕೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿರಿ? ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗ ಬಾರದೇನು? ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಷ್ಟೋ ರಾಜ್ಯಗಳಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದನು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ದೇಶಾಟನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸುಂದರಸೇನನು, ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಜನನ್ನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ

ದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ್ದನು. ಆ ರಾಜನು ಬಹಳ ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವುಳಿಸಿದ ಸುಂದರಸೇನನನ್ನೇ ಮಗನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವನನ್ನೇ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನನ್ನಾಗಿಯೂ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪಾತಕ ಬೇಗನೇ ಚಂದನಪುರಕ್ಕೂ ತಲೆಬಿಡಿತು. ಸುಂದರಸೇನನು ತಂದೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ಹೋಗಲು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಆನಂದವರ್ಮನು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೇನೂ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಎಂದಿನಂತೆ ಇರಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರಲು ಮುಖವಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಮಗನು ಪಾಲಿಸುವ ಥಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಳವೂರಿಬಿಟ್ಟನು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜನೇ, ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಲು ಎರಡುಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನನ್ನು ಆನಂದವರ್ಮನು ಏಕೆನ್ನಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿದ? ದೈವಚಿತ್ತದಂತೆ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು, ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಹಾಗಾದರೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಏಕೆ ವಿಫಲವಾಯಿತು? ಅವನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ದೈವಚಿತ್ತ

ದಂತೆಯೇ ನಡೆದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಯತ್ನವು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆ? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದರೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೊಡೆದು ಬೊರಬೊರಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು: "ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಹೇಳಿದ ಜೋಷ್ಠ ಅಮೋಘವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದುದರಿಂದ ಆನಂದವರ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಜಾತಕದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರೀತವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನೇ ಹೊರತು, ಆನಂದವರ್ಮನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ದ್ವೇಷವೇನಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಅವನೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗ್ರಹಿಸಿಯೇ ಆನಂದವರ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದನು. ಅವನು ತುಂಬ ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಸರಿ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವು ತಪ್ಪಾದ ಅರ್ಥದಿಂದ ನಡೆದರೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಆನಂದವರ್ಮನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಮಂತ್ರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರ

ಹೀರಿನ ಒಬ್ಬ ಸೊಲ್ವ ಮೂರ್ತಿ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನ ಮಂತ್ರಿ ಕುಂಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲ ತೀವ್ರವಾದ ಬರಗಾಲ ಬಂದಿತು. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸಾಯಿ ತೊಡಗಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಫಾನ್ಸಾಗಾರದ ಫಾನ್ಸಗಳನ್ನು ಕಾಲಗಾಗಿಯಾದರೂ ತೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡ ತೊಡಗಿದರು. ಮಂತ್ರಿ ಈಗಲಾ ರಾಜನಿಗೆ ಅದೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನು.

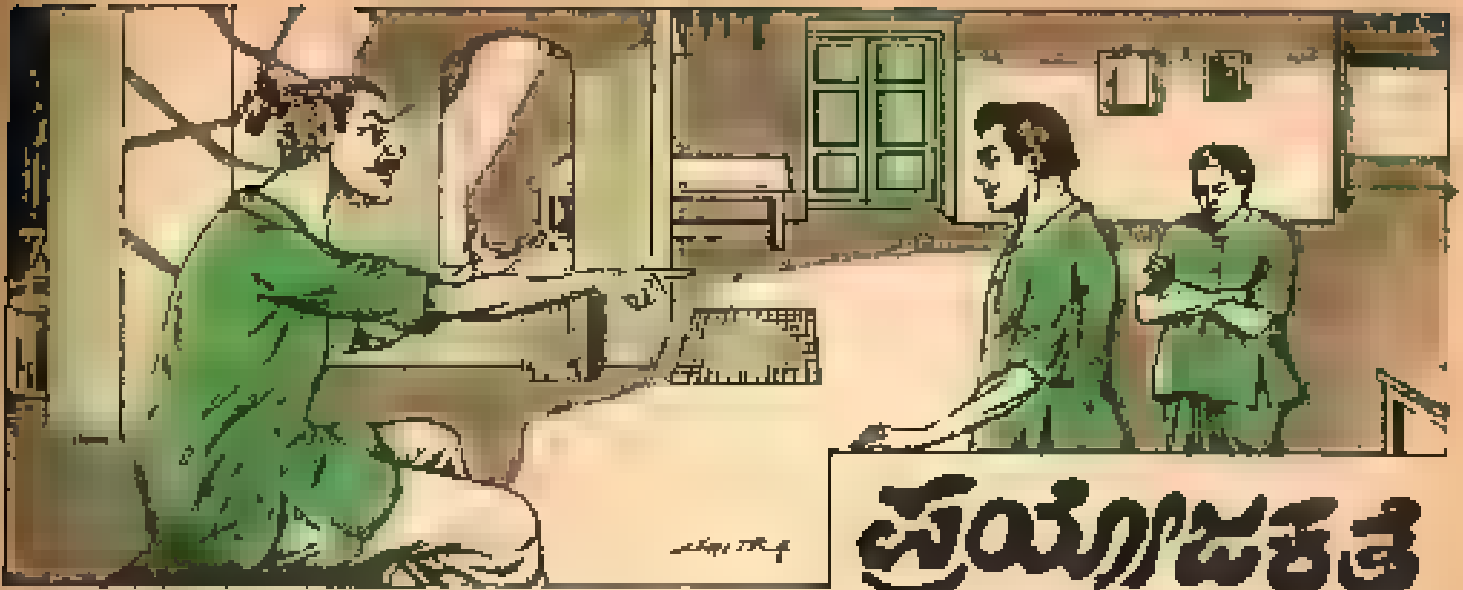
ಮೂರ್ತಿನಾದ ರಾಜನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ತನ್ನ ಫಾನ್ಸಾಗಾರವನ್ನು ತೊಳ್ಳಿ ಹೋದೆಯಾದರೆಂದುಕೊಂಡು ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನಮ್ಮ ಫಾನ್ಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದ್ವಿಪಾಂಚರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಮಾಡುವಡಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಮಂತ್ರಿ, ಕೊಡಲೇ ರಾಜನ ಫಾನ್ಸಾಗಾರದ ಫಾನ್ಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಮ್ಮ ಫಾನ್ಸದ ಸಾಕಿಗಳು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದುವು" ಎಂದನು.

"ಏನು ಮಾಡಲಾಯಿತು? ಫಾನ್ಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಫಾನ್ಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದಿ" ಎಂದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಅಡಗೊಟ್ಟ ಫಾನ್ಸಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟು ರಿಟ್ಟನು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಂತ್ರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ప్రయోజకత

హిందూ ఓంతు లొరినట్లే ఒప్పలు ఎరదు మళ్ళాకి తాయెయ్యాగి, గండనన్న కళదుకొండు కప్పకీ బద్దలు. స్వల్ప కాల కళయూత్తిరలు మళ్ళలు ఇన్న బిళ్ళవరాగిరువాగదే తాయెయ్యా హామీ ఓడిదలు. అవళ పరిస్థితి దినే దినే కిదుత్తా మోగలు. అవళన్న నోడలు అవళ అన్ని నోమయ్య బంద ఆమోలే అవళు తన్న మళ్ళ భారవన్న నోమయ్యన మోలే బిట్టుకొట్టు సత్తుమోడలు.

నోమయ్య ఆ ఎరదు మళ్ళలన్న తన్నొందిగి కరదుకొండుమోగి తన్న మనీయల్లిట్టుకొండు ప్రితియించ బేళుద దోడ్వరాగుత్తా ఒయంత ఆ ఇబ్బరు హడుగదా యెవువరల్లయ్యా అనక్తి యెళ్ళవరాగల్లి. ఇంతక మళ్ళలు యేగతానో ఒదుక బాళువరొ అందు నోమయ్యనిగి గొత్తాగల్లి.

నోమయ్యసిగి మోనాక్తి ఎంబ మంగళధలు అవళు ఆమోకావ సుందర కుడుగి. ఆ హుతుగి యన్న మందాద మోడికొళ్ళ బేళింతు ఆన్తా

తమ్మదిరాద ఇబ్బరిగొ అరెమన్తిక. ఆ రిబ్బరొ తమ్మ ఆ రెయన్న ఒండుదిద నోమయ్యనోందిగి హేళదరు.

అదన్న తిళదు నోమయ్య అవరన్న కురితు. "నిమంగి వినిదయెందు నన్న మంగళన్న కేడెర్ ? నిమంగిబ్బరిగొ యావ విధవాద నామళ్ళావు ఇల్ల. మోనాక్తియన్న నెమ్మోళిగి ఒప్పసిగి కేట్టరొ అవళ కుత్తిగయన్న కేయ్యంతయే అగుత్తదే. అదరొ అవళ మమమేగి అవసర వేనూ ఇల్ల. నిమంగి నాట్టు వడ గదు కేడు త్తేన. అడ్డరొళిగి నావు ప్రయోజకరాగి కిరుగి బన్న నెమ్మోట్టరల్ల యాదు ప్రయోజక కేడు కామోనా అవసిగి మోనాక్తియన్న కేట్టు మమమే మోడత్తేన." అదన్న.

నోమయ్య మోవడ మోతు కేళ ఆన్త తమ్మదిరిబ్బరొ ప్రయోజకతయన్న నామి. కేడు ఒరలు బేరేబేరె దిక్కిగి మోరలరు.

ఒరియవనాద రామొత్తు అనీక మోరళన్న కిరుగి. కడగి మోవడమోడ అదన్న తన్న.

ದನು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ
ಮಗ, ಅಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪಠಣ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.
ಪುರಾಣಕತಾ ಪಾಠ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತರವಾದ ಪೀಠಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತ, ಅವರ
ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ
ನೂರಾರು ಜನರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ
ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಮಪ್ಪನೂ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು ಕೊನೆಯವರಾಗೂ ಪುರಾಣ ಕೇಳಿದ.

ತಕ್ಕ ವೇಳೆಗೆ ಪುರಾಣ ಮುಗಿದು, ಎಲ್ಲರೂ
ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ರಾಮಪ್ಪನು ಪುರಾಣದ
ಹಿಂದೆಯೇ ಅತನ ಮನೆಯವರಾಗೂ ಹೋದ. ಆ
ಮೇಲೆ ರಾಮಪ್ಪ ಪುರಾಣಕತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದ
ಮಾಡಿ, ತನ್ನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನಗೆ ಎದ್ದ
ಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದ

ಪ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಮಪ್ಪನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, "ನನಗೆ
ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಕರಿಸಿ

ಕೊಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಪ್ಪ" ಎಂದ.
ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಮಪ್ಪ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ
ನಿಜವಾದ ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸುಗೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾ,
ಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾದನು.

ಅವನ ಎಮ್ಮ ರಂಗಪ್ಪ, ಕೂಡಾ ಅನೇಕ ಬಾರಿ
ಗಲಪ್ಪ ತಿರುಗಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ ರಾಮಪ್ಪರವರಿಂದ ಬಾರಿ
ಸತ್ತವ ಜಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಕಳಿತುಕೊಂಡ. ಅಪ್ಪರ
ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಆ ಸತ್ತವ ಮುಂದಿನಿಂದಾಗಿ
ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ-
ಸತ್ತವ ಯಾವಮಾತನೂ ಉದವಮೂ ಎದ್ದು ಕೈ
ಮುಗಿದು ವಿನಯಭಾವದಲ್ಲ ನಿಂತರು. ಆ ದೊಡ್ಡ
ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದವ
ನಂತೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ.

ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಇದೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನು
ಸತ್ತವ ಯಾವವನನೊಂದಿಗಿ "ಆ ದೊಡ್ಡ
ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೋ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ

"ಅವರು ಈ ಊರಿನೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಭಾರಿ ಧನ
ವಂತರು. ಮೂವತ್ತು ತಲೆಮಾರಿನವರೇ ಒಳಿತಿ
ತಿರುತೂ ಸಮಯದಷ್ಟು ಹಣ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ
ಅದುದರಿಂದ ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವ
ಕೊಟ್ಟು, ವಿನಯದಿಂದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ."
ಎಂದ ಸತ್ತವ ಯಾವಮಾತನ

ಈಗ ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಹಗಾಡ ಮಹತ್ವ ವಿನೆಂಬುದು
ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆ ಧನೀಕ ಪತ್ತಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ
ಕೊಂಡು, ಬದುಕುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ
ಬಹುದು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಧನ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ
ಆಸೆಯು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹೀಗೆಂದು ಕೊಂಡು ರಂಗಪ್ಪ ಆ ಧನವಂತ
ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಮನೆಯ ಕಾರ್ಯಾಸ್ಥ
ನನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವನೊಡನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾತಾಡಿ, ತನ್ನೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕವೂ ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕವೂ ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಲಸ ಕೈಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಆ ಧನಿಕನೊಂದಿಗೆ ವಿಚಾರವು ಮಾಡಿದವನು ಹೀಗೆ ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆ ಧನಿಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆ ಧನಿಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಕ ನಾಗಿರುವವರಲ್ಲಿ ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಿಗುವ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಾಸು ಓಡ ಉಳಿಸಲು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಮೊದಲ ಧನಿಕನು ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಲೋಭಿ ದಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆ ಧನಿಕ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಎಂತಹ ಮೋಸವನ್ನಾಡಲೂ ಮಾಡ ಬಲ್ಲನೆಂದು ಉಳಿದ ಸೇವಕರು ಕೂಡಾ ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತಾನು ಪ್ರಯೋಜಕನಾಗಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ ಹಿಡಿಯಿತು. ಸೋಮಯ್ಯ ಮಾವ ಇರಿಸಿದ ಗಮನಿಸ ಎನ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತ ಇದೆ.

ತಾನೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದ್ದು ಒಂದು ಆವಾಸ ತಲೆಮುಳಿಸತೊಡಗಿದ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಓಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಆ ಧನಿಕನ ಭವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ. ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧ ಬರಲಿಲ್ಲವೆನೋ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ. ಸದ್ಭಾವನಾಡದ ಆಕಡೆಗೆ ಮೊದಲ ಯಾವುವಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದುಕೊಂಡು ಕೈಯಿಲ್ಲೆಂದು ಒಲಿವಾಟ ಬೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕಳ್ಳರು ಗೊಲಿಗೆ ಕನ್ನ ಕೊರೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ. ಧನಿಕನ ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಟವಾಗಿ ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ಕನ್ನದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಒಡಿಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಮಾಗಿ ಬೊಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ.

ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಲಿವು ಹೊರುವನ್ನೂ ಬೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕಳ್ಳರು ಹೆದರಿವರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೊಟ್ಟೆ ಎತ್ತಿದ ರಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ನಡುಗುತ್ತ, "ನಮ್ಮನ್ನು ಮೊದೆಯೇಡ, ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ!"

ಕದ.ಕೊಡದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅರ್ಥ ಭಾಗ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಜೀವವೊಂದಿಗೆ ಬಿಡಪ್ಪ!" ಎಂದ.

ರಂಗಪ್ಪನು ತುಸು ಮೆತ್ಯಗಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ಈತನ ಸೂತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಕ್ಕನೋ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈ ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ತನ್ನ ಯಜಮಾನ ಎಂತೆಂತ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನೋ? ಈ ಯೋಜನೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನು ಕಳ್ಳರು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ.

ಕಳ್ಳರು ತಾವು ಬೋಚಕೊಂಡುವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಭಾಗವನ್ನು ರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದರು. ರಂಗಪ್ಪನು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಧನವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟನು.

ಮಾರಣದಿನ ಧನಿಕನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿದವರನ್ನು ತಿಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬೈದು ಹಾಕುತ್ತಾ ಕೊಡಕಾರಿದನು. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಏನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ರಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ರಂಗಪ್ಪ ಆ ಮನೆಯ ಕೆಳಗಿರುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ತಾನು ಅಡಗಿಸಿದ್ದ ಧನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತನಾದ ರಾಮಪ್ಪ ಕೂಡ ಬಂದಿಗೆ ತರುಗಿಬಂದಿದ್ದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವಾಗ ಇವು ಹಾಗೆ ಬರುವಾಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೋಡಿ ಕೊಂದುಯ್ಯ ಮದುವೆಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ರಾಮಪ್ಪನು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು, ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದರೊಳಗಿನ ಕ್ಷೋಭಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಾರ್ಥ, ಗೂಢಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂದುಯ್ಯನನ್ನು ಬೆರಗುಪಡಿಸಿದನು.

ರಂಗಪ್ಪ ತನ್ನ ಗಂಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿದು, ಅಷ್ಟೊಂದು ಧನವನ್ನು ಕೊಂಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಂದುಯ್ಯನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಮೇರೆಮಾಡಿತು. ಅವನು ರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ. ಇದನ್ನು ಕೋಡಿ ವಿದ್ಯಾಪಂತನಾದ ರಾಮಪ್ಪ ಮುಗುಳ ನಕ್ಕ. ತಲೆದೂಗುತ್ತ, ತಾನೇ ಮುಂದೆಹೋತು ತಮ್ಮನ ಮದುವೆಯ ಕಾರ್ಯಭಾರವಹಿಸಿ ನಡೆಸಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದ. ಮಗುಪ್ಪನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಧನವು ರೂಪರೂಪಗಳಿಂದ ಸ್ವದೆಯೊಂದಿಗೆ ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಚಿತಸಲಹೆ

ಒಂದು ಲೂರಿಸ್ಸೆ ಗೋವಿಂದನಂಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಹಳೆಯ ಅನ್ನನ ಕಾಲದ ಮನೆಮೊಂಡಿತ್ತು. ಲಿಫಿ ನಾರ ಅ ಮನೆಯನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ತೋಟ ದಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುತ್ತ ಅವನು ಶ್ರಮಾಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದುದರಿಂದ ಬಾಳೆಯ ತೋವು ಹಚ್ಚಿಗೆ ಕನ್ನಗೆ ಸೊಂಪಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗೋವಿಂದ ಬಾಳೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋದಳೆ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಮೀನುದಾರರ ಹಳೆಯ ಕುಡುರೆಗಾಡಿ ಅವನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಿಂತಿತು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಗೋವಿಂದ ವೆರ ಗಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತ. ಆ ಕುಡುರೆಗಾಡಿಯೊಳಗಿ ನಿಂದ ಜಮೀನುದಾರರ ಹೆಂಡತಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ನಿಂತು, "ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದಾ" ಎಂದು ಕರೆದಳು.

"ಒಂದೆಮ್ಮಾ" ಎನ್ನುತ್ತ ಗೋವಿಂದ ಮುಗ್ಧವಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಲರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬೆಗಬೆಗಬೆ ಬಾಡು ವಿಗ್ರಹದಿಂದ ನಿಂತ ಜಮೀನುದಾರರ ಹೆಂಡತಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ "ಎರೆಯ್ಯಾ ಗೋವಿಂದಾ. ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲು ಬಂದೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಹಳೆ

ಮನೆ ಮಾತು ತೋಟ ಕಂಡಾ ಹಳೆ ಕೇಳಾ ಕೊಳ್ಳುವಾ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾರುಮಯಾ ? " ಎಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಅದ್ಭವವಾದ್ದು ಎದು ಹೇಳಲು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಜಮೀನುದಾರರ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತನ್ನ ಮೂರುಕು ಮನೆಯಿಂದ ಎಣ್ಣೆಗವಿತ್ತೋ ಅವಳಿಗೆ ಉಪಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ಹಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂದೇಹವಡಬೇಡ. ಮನೂರು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು. ಜಮೀನುದಾರರ ಹೆಂಡತಿ, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಪಿ ಗಳನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೂರುಕುಮನೆ ಕರಕು ತೋಟಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಾ ಬೆಲೆ ಏರು ಮಾಡುತ್ತಿ ಹಾಗಿರಲು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಣ್ಣೆಯೆಂದರೆ ಅವನ ನಾಲಿಗೆಯೇ ಮೂಳೆಗವಿತ್ತು.

ಅವನು ಬತ್ತರ ಎರರಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಜಮೀನುದಾರರ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಹೇಳಿದ ಮಾತನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಸು ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಟ್ಟನೆಡು" ಎಂದಳು.

ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿ ಉಸಿರು ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಏಳು ಸೂಡೆವತ್ತು ! ಅದ್ಭುತ ಕೊಡು ಎಷ್ಟು ದೊತ್ತು ಎಷ್ಟು ದೊತ್ತು ಅದು ಮಾಡುವುದು. ದೊತ್ತು ಮನೆಯ ಸುಖಕೊಡುವುದು ಅದುವಾದ ಕೊಡೆ ಗಳು ಅವನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು,

ಮಕ್ಕಳೆ ಮಾತು ಹೊರಬಿಡೆ" ಎಂದವರಾದರೂ ಹೊಡೆ ಬಿಡುವಷ್ಟು ಕಡೆ ಮಾತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಕೊಡುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಬೇಗಬೇ ಹೇಳುವಿರು" ಎಂದಳು.

ಗೋವಿಂದ ಒಪ್ಪಿದ ಹಾಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ "ಸಾಯಂಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬರುವೆನು ಮನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮೇಲೆ ಇದ್ದು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದ

"ಸಾಯಂಕಾಲ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮೆಳೆ ಬಿಡುವುದಾದರೂ

ಮೆಡಕೆ ಗಡಿಯನ್ನು ಎರಡೂ ದಿನ ಅವಳ ತೂಕ ಕೃಪಣದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಗಾಡಿ ಗಡಗಡೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

ಗಾಡಿ ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಗೋವಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, "ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಕಣೆ !" ಎಂದು ಕುಣಿದಾಡಿದ.

ಜಮೀನುದಾರನ ಮನೆಯ ಕುದುರೇಗಾಡಿ ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಎಲೆ ಗಾಡೆನ್ನಿ ಅಕ್ಕವಕ್ಕವ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಅಕ್ಕಂದಿರೈ ಕಿವಿಯನ್ನು ಹಿಡಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಗೋವಿಂದನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿ, "ಈ ಮನೆಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವೆಯಾ ?" ಎಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು.

"ಅವರಾಗಿ ಬಂದು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡುವಾ ಅಂತ ಕೇಳುವಾಗ ಕೊಡುವುದು ದುಂಬಿ ?" ಎಂದ ಗೋವಿಂದ

"ಅಯ್ಯೋ ! ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಗಿನ್ನ ಮೆಲೆ ಹಕ್ಕಿಬಿಡು ಮೆಲೆ ಗೋವಿಂದಾ ಈ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಮೂರು ಹಾಗಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಭೆಲೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊಂಡವ ಕೊಡ ಬಿಡವೋ ? ಆ ಎಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಅಮ್ಮಾವರು ದೂವ ಬಾಳುವುದು ನೀಡಬೇ ಅಮ್ಮ ಹೊ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ? ನಿನ್ನ ತೊಲುವಲ್ಲಿಯೋ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಮನೆಯ ನಿಧಿಕ್ಷೇಪ ಇರುವುದು ಸರಿತ ಆ ಮನೆಯ ಗೊತ್ತಾದರೋ ದೂವೋ ಅದುವಾದರೆ ನೀಡಿ ಮೇಲಬಿಡು ನೀಡುವುದು ಮೇಲೆ ಸಾವಿರ ಅಂತ ಕೊಡಬೇ ಬಾಳು ಬಾಳು ಬಿಟ್ಟ ದೂವ ಮಕ್ಕಳಿಬಿಡುವುದು ಮಾಡುವುದು ಆ ನಿಧಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಮನೆಯ ಅಂತ ಕೇಳುವೆನು ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರದ ನಿಧಿಯೋ ?" ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಹಿತಚಿಂತಕ

ಹಾಗಿ ಉಚಿತ ಸಲಹೆ ನೀಡಿ ಅವನನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು

ಗೋವಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡ, " ಹೌದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಪೇದವು ಸಿವವೇ. ಬೇಗ ದಲ್ಲೇ ಜಮೀನುದಾರರ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಬೇಕು ಉಂಟು, ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಮೂರುಕು ಮನೆ ಅವರಿಗೇಕೆ? ಮಗಳನ್ನು ಈ ಮನೆಗೆ ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸುವರೇ? " ಒಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಧಿಯಿದೆ," ಎಂದಳು.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಜಮೀನುದಾರರ ಗುಮಾಸ್ತ ಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ, ಗೋವಿಂದನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮನೆ, ತೋಟ ಮಾರುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ, ಗೋಗು.ತ್ವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ, ಲಾಂಛನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತೋಟದ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು

ಬಿಡುತ್ತಾ, ತೋಟದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಅಳವಾಗಿ ಅಗೆದು ಅಗೆದು ನೋಡಿದ. ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಂಬು ಸಹಕರಿ ಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿನೂ ಬೊರಕೆಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕೂಡಾ ಅಗೆದು ನೋಡಿದಾ" ತು ಇಳಿಯ ಗೋಡೆ ಮಾಡುಗಳೂ ಬಿದ್ದುವು.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. " ಒಂಗಾರದಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರ ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಗೋವಿಂದ ಅಳುಗೊರಲಿನಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ.

" ಈಗಲಾದರೂ ವಿವಾರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಜಮೀನುದಾರರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ, ಮನೆ, ತೋಟ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಬಿಡಿ. ಏಕೂರ, ಕೊಡುವೆನೆಂದರೂ ಒಪ್ಪಿಬಿಡಿ " ಎಂದಳು ಗೋವಿಂದನ ಹೆಂಡತಿ.

ಅದರಂತೆ ಗೋವಿಂದ ಜಮೀನುದಾರರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಜಮೀನುದಾರರ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, " ಸಿಕ್ಕಿ ಯಾರು ಯಾರ ಮಾತನ್ನೋ ಕೇಳಿ, ಒಂದಿ ಕೆಟ್ಟು, ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮೊದಲು

ಕೊಡುವೆನು. ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು
 ತಿಳಿದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು
 ಬೆಲೆಯಾಗುವರೂ ಕೊಡುವೆನು.

ಜಮೀನುದಾರರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದಾಗ ಮಕ್ಕಳು
 'ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಾ' ಪಂಥದಲ್ಲಿ ನಾನು
 ಜಮೀನುದಾರರ ಮಗನಾದೆ. ಇನ್ನು ಗೆಳೆಯ ಇನ್ನೂ
 ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು. ಇದು. ಈಗಿನ ಜಮೀನುದಾರರ
 ಗೋಪಾಲಕ ಪಂಥವು ಮಾತು ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಹೇಳಿದಳು
 ಆದೇನಿಲ್ಲ. ಜಮೀನುದಾರರ ಗಾಡಿ ಆದರ
 ಮುಕ್ತಾಯ ಕಾಲವು. ಜಮೀನುದಾರರ ಆ ಮನೆಗೆ
 ಬಂದವನಾದಳು. ಆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮೂರು ಹೊಸ
 ಗಾಡಿ ಕೊಡುವ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.
 ಆದರೆ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಆ ಹಳೇ ಗಾಡಿಯೆಂದರೆ
 ಪ್ರಾಣ. ಅವರು ತುಡುಕು ತುಡುಕು ಆದರಲ್ಲೇ
 ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದವರು.

ಇವುಗಳಿಂದ ಬಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೂರೂ
 ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾರರು. ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡು. ಒಬ್ಬರ
 ಹೊರಗೆ ಬಾಳೆ ತೋಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ
 ಗೋಪಾಲಕಪಂಥವನು ಕೊಡುವ ತಮ್ಮ ಅದ್ಭುತವು
 ದ್ವಂದಿರ ಕಾಲದ ಮೂರುಕು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡ
 ಕಾರವು ಆಕೆತ್ತರ ಮಗ ಸುರಿದರೂ ಹಳೆಯ
 ಕಾಲದ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಲಾರರು. ಬೇಕಾದರೆ

ಆ ಗೋಪಾಲಕಪಂಥ. ಕೇಳಿ ನೋಡು. ಅವರು
 ಮಕ್ಕಳು ಮೂರುಕು ನೋಡು. ಮಳೆ ಗಾಡಿ ಮು
 ತ್ಯ ನೆ" ಮಂದರು ಜಮೀನುದಾರರು.

ಆ ಮಾತು ಮೇಲೆ ಗಂಡವೆಂದಿಲ್ಲದೂ ಸಾಮಾನ್ಯ
 ರೂಪವಾಯಿತು. ಮಂಥ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಆ ಪಂಥ
 ಜಮೀನುದಾರರ ಹೇತುಕ ಮೋಕ ಹೋಗಿದ್ದು
 ಇನ್ನು ಆ ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೇನು, ಹೋದರೇನು?

"ಈ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂಬ ಭ್ರಮೆ
 ದಿಂದ, ಹೊಸ ಗಾಡಿ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವುದೇ
 ನಂಬುವುದು. ನಾನೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪವಾಯಿತು ಕೊಡು
 ನೇನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಬಿಡುವವರ ಬಾಚಿತ ಮು
 ವಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಆಶಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುವೆ
 ನೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ನಾನೇ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದವರೆಲ್ಲ
 ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಜಮೀನು
 ನಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನಾವರೂ
 ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೋ. ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯ ಮಾತು
 ಕೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಈಗ ನಾನು
 ಮಾರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇನ್ನು ಪಂಥಕ್ಕೆ ದೂರ
 ಸುಬಾದವೂ ಇಲ್ಲ." ಮಂದರು ಜಮೀನುದಾರ
 ಹೇಡತಿ. ಗೋಪಾಲಕ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂ
 ದಾರಿ ಬಿಡಿದ. ಕಿರಿಗೈಯಿಂದ ಬಂದ ಗಂಡನನ್ನು
 ನೋಡಿ ಹೇಡತಿಯ ಮುಖ ಕಪ್ಪಾಯಿತು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರವರ್ತಕ

ಅಗೌರವ ಪರ್ವದ ಒಂದು ಚಂದ್ರದ್ವೀಪವುಳ್ಳ ಚಂದ್ರಸಾಗರವೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವರ್ತಮಾನ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನು ಮೂರು ಹದಗುಗಳಲ್ಲಿ ಘಟಿಸಿರುವ ಮೇಲ್ಪರಗತಿಯ ವಸ್ತುಗಳು, ಮಂಜಿರಾಬಾದಿನ ದಂತದ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಕೆಲವು ಸಾವಗ್ರಿಗಳು, ದಂತದ ಕೊರಡುಗಳು, ಬೊಂಬೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಬೆಲೆವಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ಒಳಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಾವಿಕರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದೂರದ ಯಾವ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಹುದು

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಸಮಾಧಿ ಪ್ರಯಾಣ
ನೋಗವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಮೂರನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು:
ವಿಚಿತ್ರ ಧೃಶ್ಯಗಳು ಕಾಣತೊಡಗಿದವು. ವಿವೇಕದಿರುವ
ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಂದ್ರಸಾಗರರು
ಮೊದಮೊದಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.
ಅವೆಲ್ಲಾ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮುಂಚೆ
ಗಳಂತಹ ಭ್ರಾಂತಿಯೇ ಮೊರತು. ಬೇರೇನನ್ನೆಂದು
ಇತರರಿಗೂ ಹೇಳಿದನು. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಅದೊಂದು
ಅದ್ಭುತ ಧೃಶ್ಯವು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೂಡಾ

ಅಂತಃಕರ್ಮವಿಲ್ಲದವನು. ಇಂತಹವನು ಸರಿಗ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ಮಾಡುತ್ತ, ಚೆನ್ನದಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಮಿಗಲಾದ ಬೆನ್ನಿನ
ಕನೆಯನ್ನೂ, ನೋಡಿ ಪರಮಪರಮನು.

[illegible]

ಸೂಚನೆ: ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ.
ಸಾಲದುದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟವಾದ
ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಈ ಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾಶವಾದ
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಕಡತಗಳು - ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ

ಪ. ೩. ೪೫೯೮, ಪಿ.ಪಿ.ಪಿ. ೬೨೩.

ತೀರಕ್ಕೆ ಒಹಳ ಒತ್ತರವಾಗಿರ್ದಿತು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ
ಬೆಟ್ಟಗಳು ನಿಶಾರ : ಬಾಗಿ ಬಿಡು. "ಬಿಡುಗಿಡುವು
ಮಾಡಿ ಜಾರಿನ ಆ ದ್ವೀಪದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕನು ದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ
ದೊಡ್ಡದು ಕೂಡೆ ದಾರಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿದರು. ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲೂ ಇತ್ತು,
ಅದರ ಪಕ್ಕದ ಕಾವಲು ಫಟರ. ಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರನ್ನು
ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವಿತದ ಮೇಲೆ ತುಳು
ಸಂಬಳೆ ಬಂತು.

ಒಳುಮುಂದಿ ಹೊಸಬರನ್ನು ನೋಡಿದಳೂವರೆ
ಆ ಕಾವಲು ಫಟರು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂಭಿ, ಕಣಿವೆಯ
ದಾರಿಯಿಂದ ಹಾಗಿಸುತ್ತ ಬಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದರು.
ಆ ಫಟರು ಮುಂತಾದ ಘಟೆ ಬದ್ರಸಾಗರನ
ಗುಂಪಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಮಾಂಟ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಯುವಾಗ ನಾವಿಕರಿಗೆಲ್ಲ
ಒಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವೊಳಿತು ಏಕೆಂದರೆ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಕಡ್ಡೆಗೆ ಬಿಡು ಸ್ಥಳವನ್ನೆಡಾ "ಕ್ಷಿ ತಾಂಡವಮಡು
ತ್ತಿದ್ದಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬೆನ್ನಗಳೂ ರತ್ನಗಳೂ ಕಾಣು
ತ್ತಿದ್ದವು ಹೊತ್ತು ಮಂಳುಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಫಟರು
ಬಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ತುಂಬಿ ಎಳು ಜನರನ್ನೂ ಕಾರು
ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಿಂಧಿಸಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮರದ್ವೀಪ ಬೆಂಗಳ್ಗೆ ಫಟರು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು
ಕೊಳು ರಾಜನ ದೂರಾಗಿ ಹೋದರು ಇಲ್ಲಿ
ತಮ್ಮ ಮೂರನೇ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದ
ಸಾಗರವೇ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಜನಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷ
ವಾಯಿತು. "ನಿಮಗೆ ಮು ಬೇಕು? ಯಾರು ನೀವು?
ಎಲ್ಲಿಯ ಬಂದವರು? ಎನೆ ಬಂದಿರೀರಿ?" ಎಂದು
ಮುಂತಾಗಿ ರಾಜನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವರಾರ್ಥವೂ
ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹದಗುಗಳೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ವ
ಪೆಟ್ಟುಂಡೆಗಳಿಗೆ ಹೊದೆದು ಒಡೆದುವು. ಸವಕುಗಳೂ
ನಾವಿಕರೂ ನೀರ ಪಾಲಾದರು.

ಒಡೆದು ಚೂರಾದ ಹಡಗಿನ ಹಲಗೆಗಳನ್ನು
ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಸಾಗರನೂ, ಅರುಮಂದಿ
ನಾವಿಕರೂ ತಮ್ಮ ಬಾವವುಳಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುತ್ತಾ,
ಎರಡು ದಿನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು. ಅನಂತರ
ತೆರಳಿ ಒಯ್ಯು ಸೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಪರ್ವತ
ಮಯವಾದ ಒಂದು ತೀರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಹುಬ್ಬೊಡ್ಡ, ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬ ನಗರ
ರಾದ ಆ ಏಳು ಮಂದಿಯೂ, ಸಮಾವದಲ್ಲಿ ಕೂಡ
ತೆಗಿನ ಮರಗಳ ಬಾವಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಬದುಗಾಳಿಗೆ
ಉದುರಿತ ಕೆಲವು ತೆಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದು
ತಮ್ಮ ಹಬ್ಬದ ದಾಹಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು
"ಬದುಕಿದೆವವ್ವಾ" ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅತ್ತಿತ್ತ
ನೋಡಿದರು. ಅವರು ಸೇರಿದ ಆ ದ್ವೀಪ : : : : :
ನೋಡಿದರು. ಅವರು ಸೇರಿದ ಆ ದ್ವೀಪ : : : : :

ಚಂ ದ ಮಾ ಮು

ಸ್ವಲ್ಪ ಮುತ್ತು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಗಾಂತ್ಯಗಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಚಂದ್ರಸಾಗರನು ಅವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಂಚೈಗಳಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರವ ವಾಲಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಉಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವಿಪದ್ಧಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಡುತ್ತಾ ರೆಂಟಲೂ ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ರಾಜನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಭಟರಿಂದ ಒಂದು ಲೋಟವನ್ನೂ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ತರಿಸಿ, ಲೋಟೆಯ ತುಂಬಾ ನೀರನ್ನು ಸುರಿದನು. ತರು ವಾಯ ಅವನು ಹೊಸಬರಾದ ಏಳು ಜನರಿಂದಲೂ ಮಳು ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಅ ನೀರಿನ ಲೋಟದೊಳಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಆಗ ಲೋಟದ ನೀರು ತುಂಬಿ ಸುಸಿಕ್ಕಳಕ್ಕೆ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ಇಭಗವಾದಿಕೊಂಡವನಂತೆ ತಲೆ ದೂಗಿದನು. ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಏನಾದರೂ, ಈ ನಗರವು ಆಗಲೇ ಜನರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿರುವುದೆಂದೂ, ಹೊಸಬರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ದರೆ ಅಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವುದೆಂದೂ ಗಾಂತ್ಯನಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದಂಟಾದ ಭಾವವಾಗಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಚಂದ್ರಸಾಗರನೇ ಮೊದಲಾ ದವರಿಗೆ ಅಶಾಂಭಾವಾಯಿತು. ಏನೂ ತೋರದೆ ಬಾಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ನಿಂತಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ಕೂಕರದಿಂದ, ಅವರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಎರಡಾದಿನ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದೆಂದು ಇದುಮತಿ ನೀಡಿದನು. ಬೇರೆ ಉಪಾಯ ವಿಲ್ಲದುದಕ್ಕೆ ಮಾಡ ವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

ನಾವಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಚಂದ್ರಸಾಗರನೊಂದಿಗೆ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಾವು ಎರಡಾದಿನಗಳೊಳಗೆ ಹೇಗೆ

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಹೊರಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಇನ್ನೊಂದು ಹದ ಗನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವರಗಾದರೂ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಷ್ಟೆ? ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟೆ? ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ?" ಎಂದನು ದೀನನಾಗಿ.

"ನಾನೂ ಅದೇ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ." ಎನ್ನುತ್ತಾ ಚಂದ್ರಸಾಗರನು ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ ನಗರ ವನ್ನು ಸುತ್ತಿನೋಡಲು ಹೊರಟನು. ಅದೂ ಇದೂ ನೋಡುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತ, ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತರು. ಆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೃಹೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಚಂದ್ರ ಸಾಗರನಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರಸಾಗರನು ತನ್ನ ಬೆರಗನ್ನಲ್ಲಿರವ ಮೂರು ಉಂಗುರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟು ಉದ್ಧ ವಾದ ಸಳಕೆಯಿರುವ ಬೀಳೆಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಗಾಜು ಲೋಟವನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. "ಇವುಗಳ

ಏತಕ್ಕೆ ?" ಎಂದು ಅವನ ಅನುಚರನೊಬ್ಬ ಕೇಳಿದ
 "ಈಗಿನೂ ಕೆಳಬೇಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಾ
 ಇರು" ಎಂದು ಚಂದ್ರಸಾಗರ.

ಅವನು ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ರಾಜನ
 ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲೋಟ
 ಎದ್ದಿತು. ಲಾಳೆ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾ
 ಗಿತ್ತು. ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಪತ್ರಿ
 ದಲ್ಲಿಡ್ಡೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇರಲು
 ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದನು. ಆಗಲಿ ಎಂದು ರಾಜನು
 ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಆ ಕೋಣೆ
 ಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವನು
 ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ರಾಜನನ್ನು
 ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಏನೋ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೋಣೆ
 ಯೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಚಂದ್ರಸಾಗರನು, ತನ್ನ ಮತ್ತು
 ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಏಳು ಉಂಗುರಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು, ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಲೋಟ
 ವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಅಸ್ಮಿ
 ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಚಂದ್ರಸಾಗರನು ಏಳು
 ಉಂಗುರಗಳನ್ನೂ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದಾಗಿ ನೀರಿನ
 ಲೋಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದನು. ನೀರು ತುಂಬಿದ ಲೋಟದಿಂದ
 ಒಂದು ಬಿಂದು ನೀರು ಕೂಡಾ ಕೆಳಗೆ ಸೂಸಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಲೋಟ ತುಂಬಿದ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಏಳು ಉಂಗು
 ರಗಳೂ ಸ್ಥಳವಿಡ್ಡಿತು.

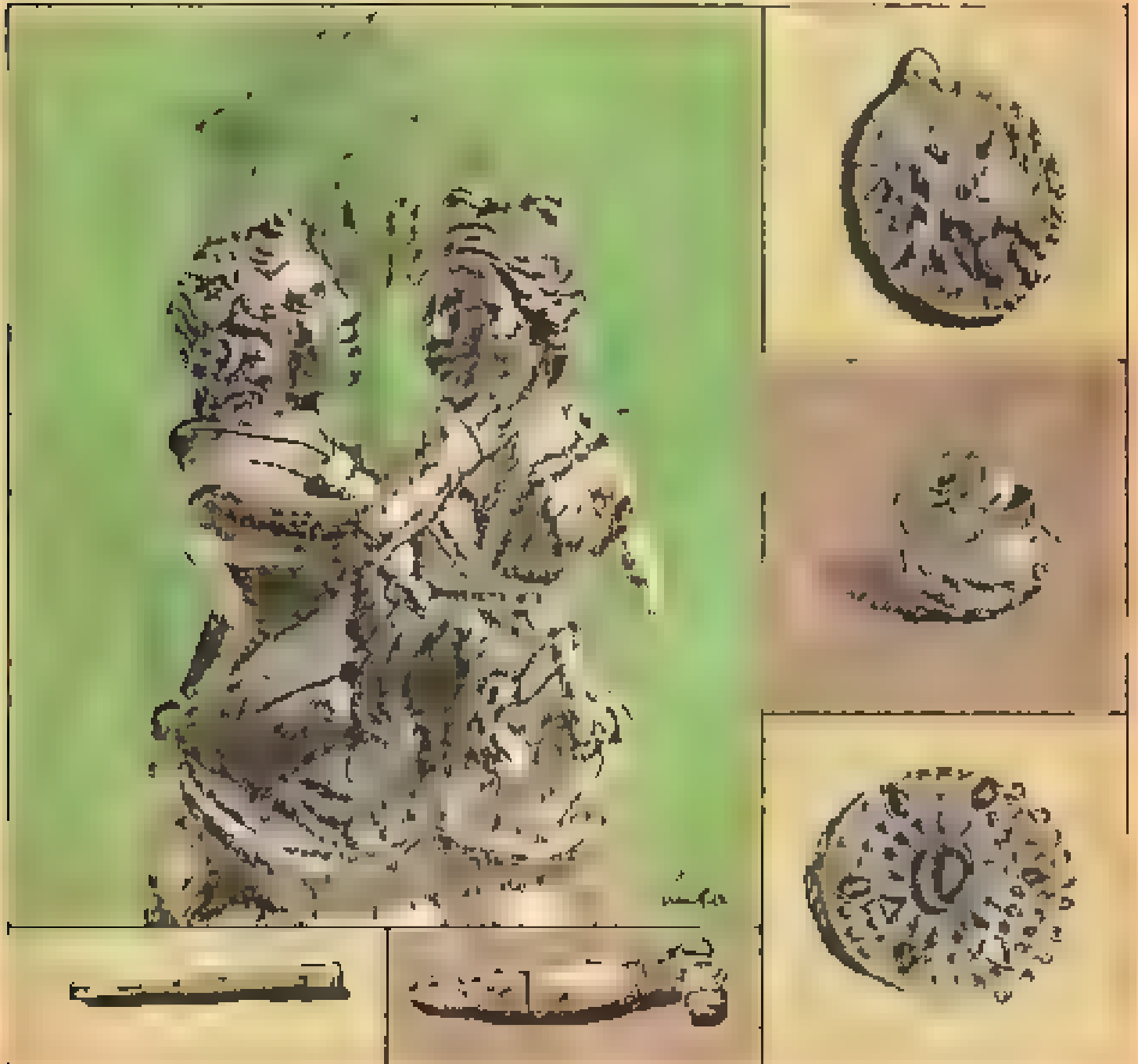
ರಾಜನು ಮೆಚ್ಚಿದುದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿ ನಕ್ಕು ಜಿ
 ಸ್ಕಾರನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ ಒಂದು ಉಂಗುರವನ್ನು ಅವನ
 ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಮಂತ್ರಿಯ ಕಿವಿಯ
 ಏನೋ ಹೇಳಿದನು. ಮಂತ್ರಿ ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆ
 ನಡುವಿಂದ ಚಂದ್ರಸಾಗರನೊಂದಿಗೆ, ಅವನೂ ಅವ
 ಕದಯವರೂ ಇಷ್ಟಬಿಂದುವು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಆ ರಾ
 ದಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದನು.

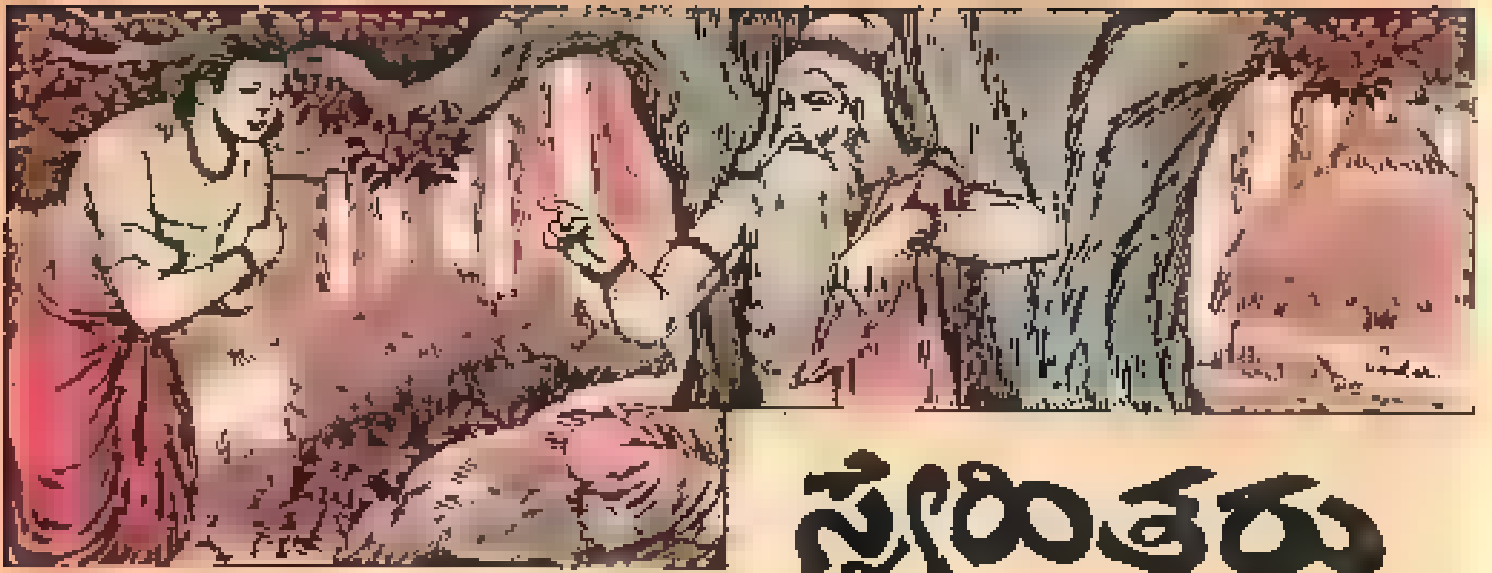
ಚಂದ್ರಸಾಗರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಇಂದ್ರಜಾಲವು
 ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಅನುಚರರಿಗೂ ಬಂದ ಕಷ್ಟದ್ವ
 ಕೈಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿತು. ಚಂದ್ರಸಾಗರನು ಕೋಣೆ
 ಯೊಳಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ, ಅವನು ಮುಂದಾಗಿ
 ಲೋಟದ ಅಂಚನ್ನು ಒಣಬಿಟ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು
 ಪಸೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಒರೆಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಲಾಳೆಯ
 ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅದರ ತುಂಬ ನೀರು ತುಂಬಿ,
 ಅಂಚಿಗೆ ನೀರ ವಸೆ ಕೂಡಾ ತಾಕದಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆ
 ವಹಿಸಿದನು. ಇದೇ ಈ ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಗುಟ್ಟು.
 ಲೋಟದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ನೀರಿನ ಪಸೆ
 ಯಿದ್ದರೂ ನೀರು ಕೆಳಗೆ ಸೂಸಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಉಂಗುರ
 ವನ್ನು ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹಾಕುವಾಗಲೂ ನೀರಿನ ಹಸಿ
 ಸಿದಿತು ಅಂಚಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡನು.

೧೬೧. ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ಮಶಾನ ನಿಕ್ಷೇಪ

ಕ್ರೈಷ್ಣಮಾ ದ್ವೀಪಕಲ್ಪವ ಈಶಾನ್ಯ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ೧೯೨೪ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಸ್ಮಶಾನವು ಹೊರಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಸ್ಕೆಚ್‌ಮಾನ್ ರಿಡ್ಲಿ ಈಡ್ಲೆವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟ ಪಾತ್ರ ಗಳು, ಚಿನ್ನದ ಒಳಗಲು, ಗೋಲಿಮು ಬೊದಲಾದ ಆನೆಕ ವಸ್ತುಗಳು ಟ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸಮರ್ಪಿತವೂ ಗ್ರೀಷ್ಮ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಸಮರ್ಪಿತವೂ ರಚಿಸಿದವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ಆಫರಣ ಗಳ ಶಿಲ್ಪವು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿವೆ.

ಸ್ನೇಹಿತರು

ಅನೇಕ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಜೇಕತ ನೆಂಬ ಹ್ಲಾಸಧನಗೂದ ಮೂಡಿದ್ದು. ಅತನ ಪತ್ತಿರ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತುಪರವರವನು ಕೋಪ ಸ್ವಭಾವದವನು ಅವನು ತನ್ನ ಸಹಾಧ್ಯಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ರೋಹಿತ ನೊಡನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಗೆವಾದಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಆದುವರಿಂದ ಶಾಂತಗುಣದವನಾದ ರೋಹಿತನು ಬರುಬರುತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಶನಶ್ವೇವ ನಿಂದ ದೂರದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ.

ತನ್ನ ಈ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಒಂದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದು, ಬರುಬರುತ್ತ ದೂರ ದೂರ ಮೂಗುವುಡನ್ನು ಅಜೇಕತ ಮುನಿ ಗಮನಿಸಿದನು. ಒಂದುದಿನ ಅವನು ರೋಹಿತನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೀಮಬ್ಬರೂ ದೂರದೂರವಾಗಿರುವಿ ರೇಕೆ? ನೀನು ಶನಶ್ವೇವನಿಗಿಂತ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವನಾದುದರಿಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಾಸ್ತಿ" ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣುಪುಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲ ಜಗಳ

ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕೋಪ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಾ ಅಂಟುವ ದೆಂದು ಹೆದರಿ ನಾನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದೆ.ತ್ತೇನೆ ಮತ್ತಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ರೋಹಿತ.

"ನಿನಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಳ್ಳೆಯ ಭಾವ ಇರುವ ದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದರೆ ಸಾಕಲ್ಲ? ಅವನ ಕೋಪ ನಿನಗೆ ಅಂಟುವದು ಒಬ್ಬವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಶಾಂತ ಗುಣ ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ಅಂಟಬಹುದಷ್ಟೆ? ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನ ಕೋಪ ತನಗಿರುವ ಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿವರ್ತನವಾಗಿ ನಿನಗೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ ಕೇಳು" ಎಂದು ಅಜೇಕತ ಮುನಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದನು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಹಸಾನಂದ ಮತ್ತು ಸೀಮಾನಂದರೆಯವರು ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವ ರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಬೇಸಾಯ ವ್ಯತ್ತಿಯವರು ಅವರು ಊರವರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ಊರವರಿಗೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನ ಜತೆ ಮಿತ್ರರು ಎಂದೇ ವೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಬ್ಬಕಾರ

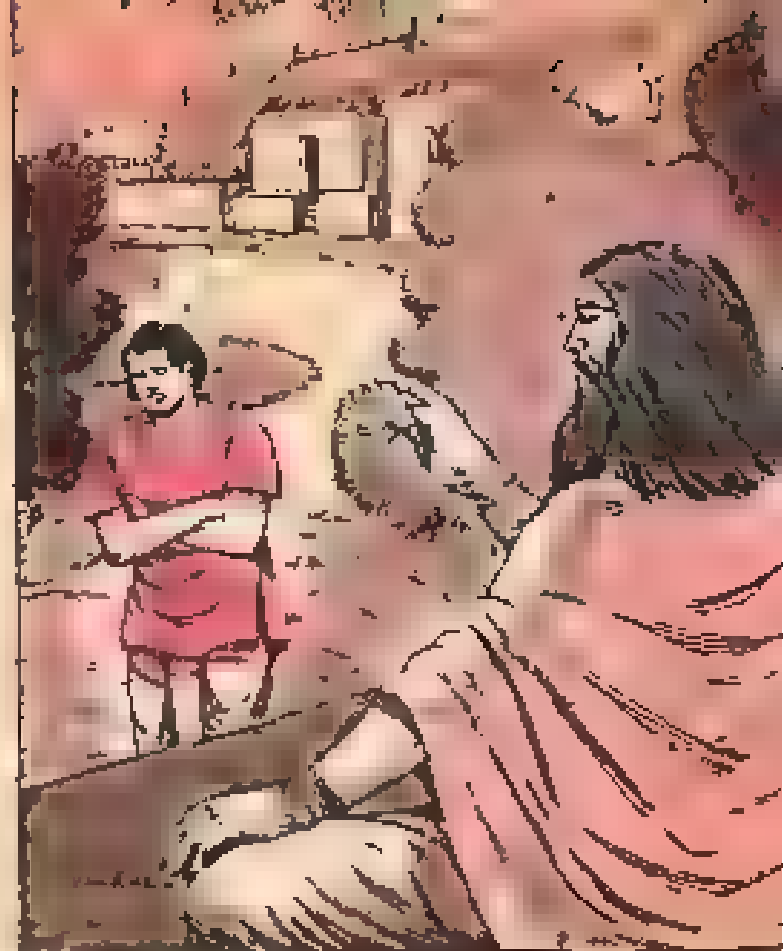
ವಿವಿಧ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದೇ ಒಂದು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿತು. ಈಗಲೇ ಆ ಸ್ಥಳೀಯರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು.

ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಊರವರಿಗೆ ಕೂಡ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮರ್ಥನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೂ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಅವರು ತುಂಬ ಬೇಗಾಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಊರವರ ಹತ್ತಿರ ಅವರು ಒಬ್ಬರ ಮೊಲೊಬ್ಬರು ಮೂರು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜನರಿಂದ ಮಾನವ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಮರ್ಥನೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಮೊಲೊಬ್ಬರು ದೂರ ಹೇಳುವವರಾದುದರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಅವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಒಂದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಗುರುಪೂರ್ವಿಕ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಅವರೊಳಗೆ ಮೊದಲಿನ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಮೂಡಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಆಲೋಚನೆಯಂತೆ ಊರಿನ ಕೊನೆಯ ಮಂಟಪವಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯಿರುವ ಪಾರ್ಶ್ವ ಹರಡತೊಡಗಿತು.

ವಾರ್ತೆ ಹರಡುವಿಕೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷಗೊಳಿಸಿ ಬೇಕು. ಆ ಯೋಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮಾನಸಿಕ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ರಾಡಿಸುವಂತೆ ಕೂಡ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕರೂ ಆತನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಒಗ್ಗಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರವಾನೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಹೋಗಿ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಯೋಗಿ ಆತನಿಗೆ "ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ವಿಶೇಷವಿದೆ. ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗಲಿಗೂ ಮಾಡುವಿರೋ ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಧನಕವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಂದ ನೀಗೆ ಕೂಡಾ ಲಾಭವಾಗು

ತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅರಿಂಗಿನ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಯೇ ನೀನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅರಿಂಗಿನ ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ರವಾನೆಯನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ಯಾರನ್ನು ಅರಿಂಗಿನ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ತೊಲಗಿದನು. ಅವನ ಪರಿಚಿತರಾದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದರು. ತನ್ನ ಅರಿಂಗಿನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗುವವರಾದೂ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುವರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ವಿರೋಧ ಬಾರದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಅರಿಂಗಿನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆಂದು ಕಂಡಿತು.

ಇಬ್ಬರೊಳಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಯೋಗಿಯಿಗೂ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಯೋಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಗೆ ಹೇಳಿದ "ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಾದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅರಿಂಗಿನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿ ನೀನು

ಧನಪುತ್ರನಾಗುವೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಯಾವನನ್ನಾದರೂ ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗಿಡಿಸಿಲ್ಲೇ ಸಾಯುವನು.”

ಯೋಗಿಯು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾತು ಗಣಂತೆ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಚಕ್ರ, ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂದು ಸೀಮಾನಂದನೂ, ತಾನು ಯಾರನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀತೆಂದು ರಮಾನಂದನೂ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟ ಬೆಕ್ಕಿನ ಹಾಗೆ ಉರೋಳಗೆ ತಿರುಗಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಆಗಾಗ ಇದಿರುಬದಿರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ನೋಡಿ ನೋಡಿ ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟ ಸೀಮಾನಂದನು, “ಈ ರಮಾನಂದನೊಬ್ಬ ಸತ್ತರೆ ಹೊರತು ನನ್ನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಧನಿಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯಾತ್ಮ ಸಿಗಲಾರ.” ಎಂದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರಮಾನಂದನನ್ನು ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ತನಗೆ ಹೊದಂತೆಯೇ ಯೋಗಿ ಸೀಮಾನಂದನಿಗೂ ಹೊಳೆದಬೇಕೆಂದು ರಮಾನಂದನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತೆಯೇ ತನಗೆ ಮೇಲಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಸೀಮಾನಂದನು ತನ್ನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನನೆದು ರಮಾನಂದನು, ತಾನು ಕೂಡಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಲಿಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಲು, ಯೋಗಿ ತಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿರುವನೆಂದ. ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಸೀಮಾನಂದನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆದ್ದಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಯೋಗಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಸೀಮಾನಂದನು ಯೋಗಿಯೊಂದಿಗೆ, “ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ರಮಾನಂದನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಉತ್ತಮ ಗುಣದ ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಾಪಾಡಿರಿ.” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

“ಹೆದರಬೇಡ. ನೀನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರ್ದರೆ ಯಾವ ಅಪಘಾತವೂ ಬಾರದು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ” ಎಂದು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ಯೋಗಿಯ ವೇಷವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ರಮಾನಂದ ಸೀಮಾನಂದನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಅನ್ನೋನ್ನ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ ಬೀದರೂ ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಲು ಶೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ರೋಹಿತನು, “ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಾನು ಶುನಶ್ವೇಷ ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ರತ್ನಹಾರ

ಸುಂದರವುರಬೊಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಧವ ಮತ್ತು ರಾಜನು ವಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ರಾಜ್ಯ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನಾಗಿ, ದಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯಿದ್ದರು. ಒಂದುಸಾರಿ ಮಾಧವರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಗರವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಂದ. ಅವನ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅನರ್ಥವಾದೊಂದು ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಕೊಡುಕೊಡು ತನ್ನ ಹಿರಿಯರಾಗಲಿ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಇದ ರಿಂದ ಚಿಕ್ಕರಾಗಲಿ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕನ್ನ ಸಂತಸವನ್ನು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಈ ಅರ್ಥವಾದ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಮಾಧವರಾಜನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ವಾಕ್ಯ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ತೆಯಂತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಮರಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

ಮಾಧವರಾಜನಿಗೆ ತ್ರಿನಾಥನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಹು ಮಾತೃಳಾದ ಕುಮಾರಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮೂಕಳಾದುದರಿಂದ ಯಾತ್ರಿವಯಸ್ಸು

ಬಂದರೂ ಮಗುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯನ್ನೂ ಭಾರವನ್ನೂ ಭಯವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೆರೆಯೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವರಿ ವಾರದೊಂದಿಗೆ, ಅಕ್ಕಾತ್ತಾಗಿ ತ್ರಿನಾಥನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತ್ರಿನಾಥನೊಂದಿಗೆ, "ನಾನು ಬಂದು ಪರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೆಳಲು ಬುದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪರತ್ತು ಏನಾದರೆ ಹಿರಿಯರಾಗಲಿ ಹೊಸ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಏನನ್ನವರಿ ?" ಎಂದನು.

ತ್ರಿನಾಥನು ಬೆರಗಾಗಿ, "ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ? ರಾಣಿಯ ರತ್ನಹಾರ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ? ಕೆಳ ಪಡೆಯುವುದಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೆ ? ತರವೆ ?" ಎಂದನು.

"ಅದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ರತ್ನಹಾರ ಕೊಡ ದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಅಷ್ಟೇ ಹೇಳ ಬಲ್ಲೆ" ಎಂದು ನೆರೆಯೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾದ. ತ್ರಿನಾಥನು ರಾಜನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿವ. ಆ ದಿನ

ರಾತ್ರಿ, ತನು ಕನ್ನ ಹೊಡೆತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಯೋಜಿತ ಮಂತ್ರಿಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ. "ಆ ಮಂತ್ರಿ ಕೇವಲ ಈ ರತ್ನಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗದ್ದು ಮಾಡಿ ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗ ದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾತ್ರ, ರಾಜನಿಗೆ ದೋಷ ಮಾಡಲಾರೆ." ಎಂದ.

ತ್ರಿನಾಥನು ಕನ್ನ ಹೊಡೆತಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಮಾಹಿತ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಾಧವರಾಜನು ಮಾವ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರ ಸುಜಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಅರಿಗೇ ಬಂದಿದ್ದ ಮರೆಯದಿದ್ದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಈ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತಹ ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಜಗಿದು ಶರಣು ಮಂತ್ರಿಯ ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು.

ಮೊತ್ತವು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಸವೀಳಿಗೆ ಪ್ರ ಕಿಸಿದ ಯಾವನೋ ಅವರಿಚಿತನನ್ನು ನೋಡಿ ತ್ರಿನಾಥನು ಅಶ್ಚರ್ಯವಟ್ಟು ತಾದನೇನು ತಿಳಿಯ. "ಯಾರು ನೀನು? ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಅತಿಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶ?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

"ನಿವ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನ ನಮ್ಮ ವಸವೀಳಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೆ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಮಗನು ದಿವ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಮಗನು ವಿಷಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥ ವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ನೀವು ಬಂದಿರುವ ಈ ಸಂಜ್ಞವನ್ನು ಪಾರಿಸಿದವರು. ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ರಾಜನು ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ತಂದು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ." ಎಂದ ರಾಜ.

"ಛೇ ! ಛೇ ! ಇವಕ್ಕೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಮಾತನ್ನೂ ಬಪ್ಪಲಾರೆ." ಎಂದ ತ್ರಿನಾಥ.

"ಅವಸರವಾಯಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ನೀವಲ್ಲ, ನಾನು. ಅದು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ" ಹೊರತು, ಇವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ." ಎಂದ ರಾಜ.

ಆಗ ತ್ರಿನಾಥನ ಹೆಂಡತಿ ಗುಡನ್ನು ನೋಡಿ "ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋ ಅಂಥ, ಮಗನಿಗೊಂದು ಮದುವೆ ಯಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜರ ಹತ್ತಿರ ನಾವೇ ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನ್ವಯಿಸೋಣ" ಎಂದಳು. ಕಡೆಗೆ ತ್ರಿನಾಥನು ಅರೆ ಮುಸ್ಕಿನಿಂದ ಕಳ್ಳನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ.

ಮರುದಿನ ರಾಜನು ಸಮರ್ಥನಾದ ಸ್ವರ್ಗಕಾರ ನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಹಸ್ಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ. ರಾಜನು ರತ್ನಹಾರ ಭಾಷೆ ಕೇಳಿಸುವುದು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಸ್ವರ್ಗಕಾರನ ರಾಜನ ಕೊಠಡಿಯಂತೆ ಅದೇ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು

ಹೋಲುವ ನಕಲೀ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಒಂದು ವಾರ
 ಪಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
 ಒಂದುಮಾ/ಹನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ತರು
 ವಾಯ ರಾಜನು. ಮೆಚ್ಚಿದತಾಯು ಸಿಕ್ಕೊಂದು
 ಮಂತ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಕಲೀ ಹಾರವನ್ನು
 ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿ "ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆ
 ಮುಗಿಸಿರಿ" ಎಂದ.

ಅಮೇಲೆ ನೆರೆಯೊಡ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗನೊಂದಿಗೆ
 ತ್ರಿನಾಥ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೂಕ ಮಗಳ ಮದುವೆ
 ನಿರ್ವಹವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಮೂಢವರಾಜನು
 ಸ್ವಯಂ ಮದುವೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ ವಧೂವರರನ್ನು
 ಕಾಣಿಕೆಗೊಂಡಿಗೆ ಆಹಿರ್ವಾದಿಸಿದನು. ತಾನು ಒಂದು
 ಹುಡುಗಿಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಿಸಿದನೆಂಬ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಭವನಕ್ಕೆ
 ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಹಿರಿಯರಾಗೆ ಅಪಮರ್ಶೆಗೆ ಒಂದು ತನ್ನ ರತ್ನ
 ಹಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ "ನೋಡಿದಿರಾ ?
 ಯಾಕೋ ಈ ರತ್ನಪರವಶ್ಯ ಮಾಡಲಿವೆ ಹೊಸದ್ದು
 ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ." ಎವಳು.

ರಾಜನು. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ
 ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅದು ನಕಲೀ ಹಾರವೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಕೊಂಡನು. ತಾನೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಕಲೀ ಹಾರಕ್ಕೆ ಒದಲು
 ಅಳಲು ಹಾರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುರಬೇಕೆಂಬ
 13 ನೂಸಾಯಿತು ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಆ ರಾತ್ರಿ
 ಕಳಗ ಮೆಚ್ಚ ಹಾಕಿಕೊಂಡು. ತನ್ನ ಕೆಲಸವು
 ವಿಫಲವಾಗಿ ಕಳೆದ ಮೆಚ್ಚ ಹಾಕಿಸಿ, ನೆರೆಯೊಡ ಮಂತ್ರಿ
 ಮನಾರವರವರಿರುವ ಬಿಡದಿದ. ಮೇಲೆ ಆಕಾಶ್ವಾಸಿ
 ದಾಳಿ ಮಾಡಿದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊರಕದ ನೂಳ ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
 ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಾಗ ಆ ರತ್ನಪರವಶ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು ಆದರೆ ಅದು
 ಕೂಡಾ ನಕಲೀ ಹಾರವೇ ಇದ್ದು ವಿಚಿತ್ರವೇ !

ರಾಜನುಗೊಂಡು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ
 ಬೆಳಗ್ಗೆ ತ್ರಿನಾಥನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು.
 "ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಮ್ಮ ಸಂಪುರ್ಣರ ಬಿಡದಿಯ
 ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ ಬಿಡು ಬಗ್ಗುಬ್ಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಮೋಟಿಕೊಂಡರೆ. ಇಂಥೊಂದು ದಾರುಣವಾದ
 ವಿಷಯ ಅಂತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬ
 ಹೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಾನು ಮಹಾ
 ರಾಜಯವರ ರತ್ನಪರವಶ್ಯ ತರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನನ್ನ
 ಅಂಚಿನಿಗೆ ವರವತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆ ದೋಷಕ್ಕೆ
 ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನಾವರೂ
 ಕೊಡಿರಿ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ತ್ರಿನಾಥನೊಂದಿಗೆ, "ನಮ್ಮಿಂದ ಯಾವ
 ಕಳ್ಳತನವೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪುರ್ಣರ,
 ಕಳೆದುಕೊಂಡುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಹಿರಿದ ಹಾಗೆ
 ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ
 ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಸ್ವರ್ಣಕಾರನನ್ನು ಕರೆಯಿ, "ನೀನು ನನಗೆ ನಕಲೀ ರತ್ನಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುವಾಗ ಅಥವಾ ರತ್ನಹಾರ ನನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೊಂದು ನಕಲೀ ರತ್ನಹಾರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿ. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿ ಎಂಬ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೊರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ ಕ್ಷಮೆ ಸಿಕ್ಕಿತು" ಎಂದನು.

ಸ್ವರ್ಣಕಾರನು ರಾಜನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, "ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ. ನಾನು ಎರಡು ನಕಲೀ ರತ್ನಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವೇ. ಅಂತು ವರದಿಂದ ಮಂಜರಿ ಎಂಬ ದಾಸಿ ಬಂದು ಚಿಕ್ಕರಾದ ಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಕಲೀ ರತ್ನಹಾರ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ವಿಷಯ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಚೀಲ ತುಂಬಾ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಳು. ತರುವಾಯ ಅವಳು ಮೂಳು ಹಾರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ನಕಲೀ ಹಾರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಂದಲೆಂದು ತಿಳಿದನ್ನು ಉಳಿದ ಎರಡು ಹಾರಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ನಿಜ ಸಂಗತಿ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಸ್ವರ್ಣಕಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಮಂಜರಿ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕರಾಗಿಯೇ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಬಾಡಿಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿದವನು ಅವಳು ಪ್ರಾಣಿಹೀನಿಯಾದ ನಡುಗುತ್ತ ತಾನು

ಸ್ವರ್ಣಕಾರನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಥವಾ ಹಾರವನ್ನು ಚಿಕ್ಕರಾಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ರಾಜನು ಕೋಪದಿಂದ ಚಿಕ್ಕರಾಗಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, "ಈ ತಂತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಏನಿದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದ್ದು ಮೋಸಾದವಳಿಗೆ ನಾಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಮೋಹವಿರುವ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಅಕ್ಕಯ್ಯನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಶೆಯಿದೇ? ನಾಗ ಬಾಳು ತೆರೆದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆಯೇ? ನೀವು ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥವನ್ನು ಅಪ್ಪಾದರೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಡವೇ? ಅದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೇಳದೆ ಸಣ್ಣ ತಂತ್ರ ಮಾಡಿ ಆ ಹಾರ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಡ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ತಪ್ಪು, ನಿಜ. ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು." ಎಂದಳು ಚಿಕ್ಕರಾಗಿಗೆ.

ರಾಜನು ನಿರಾಕರಮತನಾದುದರಿಂದ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ವರ್ಣಕಾರನನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಂತಹುದೇ ಇನ್ನೊಂದು ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಮೇಲೆ ರಾಜನು ಇಬ್ಬರು ರಾಡಲು ರಸ್ತೆಯೂ ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡ ವಕ್ಷವಾತವಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೂಲಿ

ರಾಮಯ್ಯನ ಪತ್ನಿ ಸಾಲ್ಕು ಗಜ ಚೆಚ್ಚಾಳವಾಚೊಂದು ಹಾಸುಗಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆದನ್ನು ಸಾಲ್ಕು ತುಂಡು ಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮೊಕನೆಂಬ ಕಲ್ಲು ಬಿಗನೆನ್ನು ಏಯುವಿಸಿದನು. ಅವನು ಸಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸ ಒಪ್ಪಿದ.

ಮೊಕ ಇದೀ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಒಂದು ತುಂಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದನು. ಮರುದಿನ ಎನ್ನೋ ಕಾದಗೊದಿಂದ ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಿರಲು, ರಾಮಯ್ಯ ಬಿರುಮನೆಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರ ನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದನು.

ಬಿರುಮ ಇದೀ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಮೂರು ತುಂಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು.

ಅನಂತರ ರಾಮಯ್ಯ ಮೊಕನಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನೂ, ಬಿರುಮನಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲು ನೋಡಿದನು.

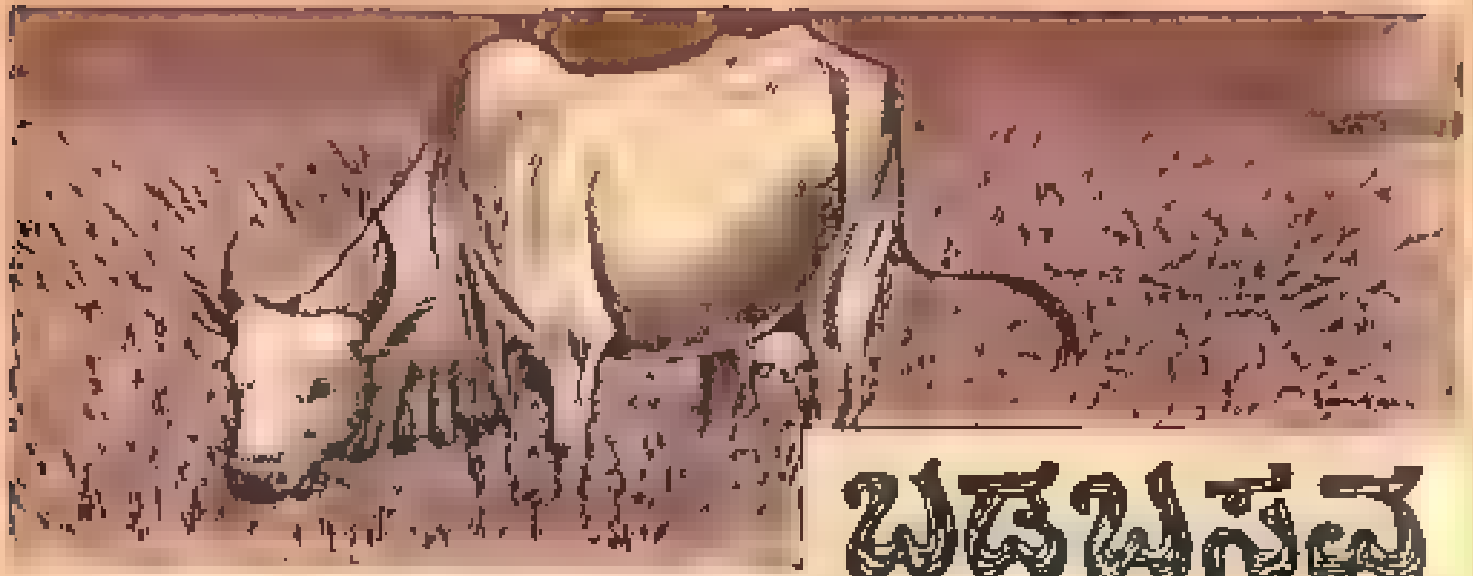
ಅಗ ಮೊಕ, "ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದುದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಿರುಮ ಮೂರು ತುಂಡು ತೆಗೆದಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ತೆಗೆದದ್ದು ಒಂದೇ ತುಂಡು" ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ.

ಅಗ ಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ, ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು, "ರಾಮಯ್ಯಾ, ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಮೂಲೆಯ ತುಂಡು ತೆಗೆಯಲು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇದೀದಿನ ಬೇಕಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯ ತುಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತೆಗೆದ. ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಷ್ಟವೇ ಉಳಿದ ತುಂಡುಗಳ ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಮೊಕನೇಯವನಾದರೂ ಜಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಕೂಲಿ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದ.

ಈಗ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ವಿಷಯವು ಅರ್ಥವಾಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಬಡಬಸವ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನೆಂಬ ಬಡ ರೈತನಿದ್ದ. ಅವನು ಏನೋ ತಾವತ್ರಯಗಳಿಂದ ತನಗಿರುವ ಒಂದು ಎಕರೆ ಹೊಲವನ್ನು, ಒತ್ತಯೆಟ್ಟು ತುಂಬ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಡ್ಡಿ ಕೂಡಾ ಕೊಡಲಿ ಕ್ಯಾಗದೆ ಸಾಲ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಲ ವಡೆಡ ಜಗನ್ನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಸವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಕಳನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಆಧಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ತನ್ನ ಆಕಳನ ಹಾಲನ್ನು ಜಗನ್ನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ವಸೂರಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಹೂದಿಂದ ಆ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಅಂಗಡಿಯಿಂದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಜೀನಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹೇಗಾದರೂ ದಿನ ಕಳೆಯ ತೊಡಗಿದನು.

ಜಗನ್ನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಸವನ ಆಕಳನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತು, ಅವನ ಆಕಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತಾನೇ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಸವನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಜೀನಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯ ತಪ್ಪುವುದೆಂದು

ಜಗನ್ನಾಥಶೆಟ್ಟಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಸವ ಕೊತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಅವನ ಸಮೂಹ ಪೂರ್ತಿ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಜಗನ್ನಾಥ ಶೆಟ್ಟಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದುದಿನ ಜಡಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯಿತು. ಬಸವನು ತನ್ನ ಆಕಳನ್ನು ಮೊಯಲು ಹೊರಗೆ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಿನವಿಡೀ ಅವನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕಲು ಒಣಹುಲ್ಲು ಕೂಡಾ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೇವು ಹಾಕದುದರಿಂದ ಮರುದಿನ ಅದು ಹಾಲು ಕೊಡಲಾರದೇನೋ ಎಂದು ಹೆದರುತ್ತ ಬಸವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಕೂಡ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದರೂ ಆರೊದ್ದೆ ಮಾತ್ರ, ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಂತ ಆಕಳನ ಹೊಟ್ಟೆ ಯೇ ಅವನಿಗೆ ಬಗೆಪರಿಯಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಯಿತು.

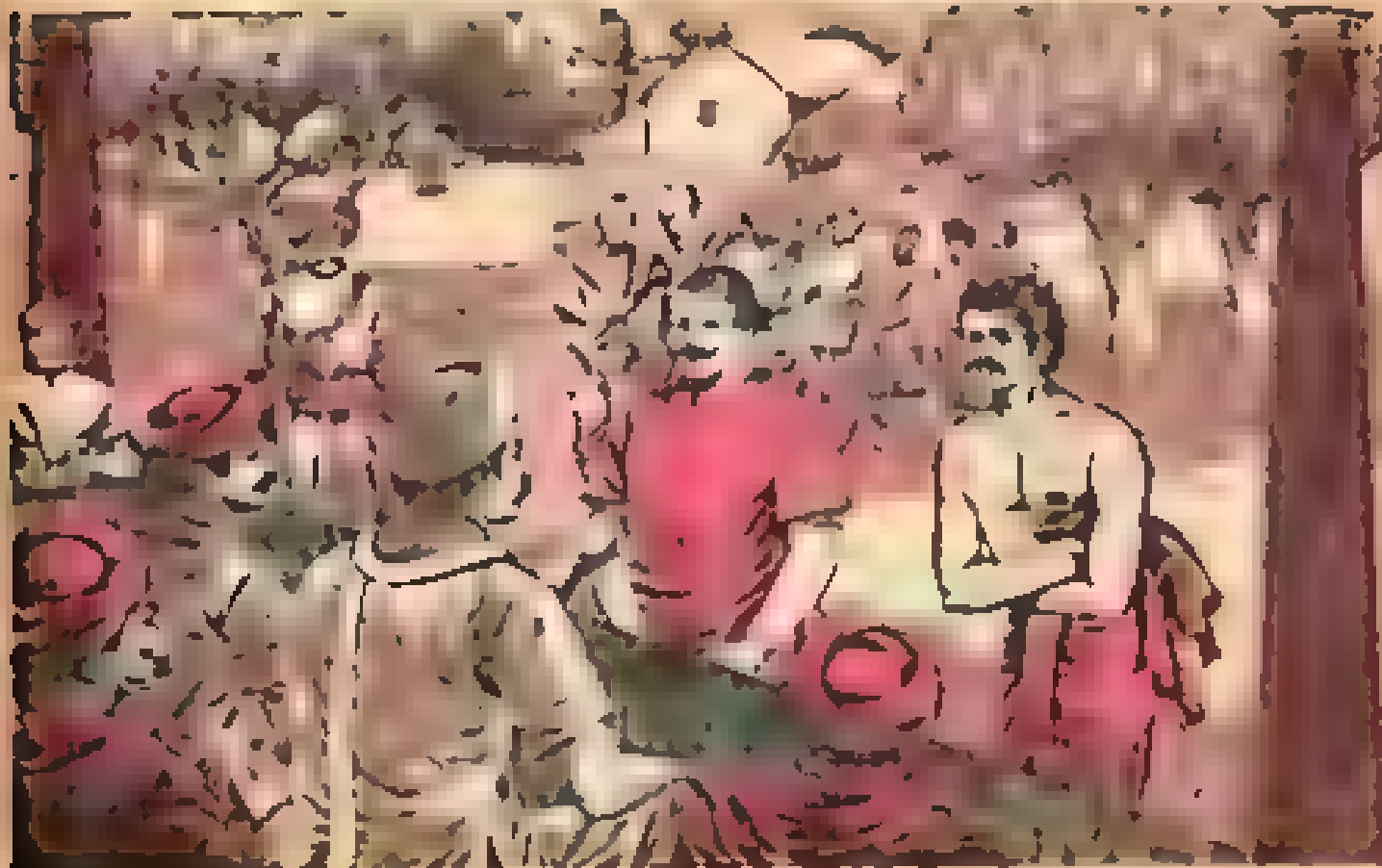
ಹಗಲಿಡೀ ಮೇವು ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅವನ ಆಕಳ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಜಗನ್ನಾಥಶೆಟ್ಟಿಯ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೇವು ತೊಡಗಿತು. ಇದಾವುದೂ ಬಸವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಗನ್ನಾಥಶೆಟ್ಟಿ ಬಾಲ್ಯ ಮೇಲೆ

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಜತೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ
ವಿಧಾನವೇ ಇದು. ಹೀಗಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ
ಬೆಳೆದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಎ
ಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪದಿವನು.

[illegible]

“ ಹೆಚ್ಚು ದಾಳಿ ಬೀದಿವಾ, ನಿನ್ನ ದನವನ್ನ
ಹಾಕುಕಟ್ಟು. ಕೊಟ್ಟುಕೊರೆ ಅರಸರ
ಕಣ್ಣಿನ ಹೊಕ್ಕುಕಟ್ಟು” ಎಂದು ಹೆಚ್ಚು
ನಿನ್ನದ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟು ಹೇಳಿದ. = ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟು

ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಇಂದಿವ್ವ.

[illegible][illegible]

ಎಲ್ಲರೇ ಒಸುವ ನೋಡುತ್ತಾ, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು, ಅದು ಅವನ ಸಮಾಧಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿದರು.

ಎಷ್ಟು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದರೂ ತನಗೆ ಅನ್ಯಾಯವೇ ಆದಂತೆ ಬಸವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆ ರೋಷದ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಖ್ಯಾತನಾಗಿ ದ್ದ. ಒಸುವ ತನಗೆ ನಡೆದದ್ದು ನ್ಯಾಯವೋ ಅನ್ಯಾಯವೋ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೋದನು.

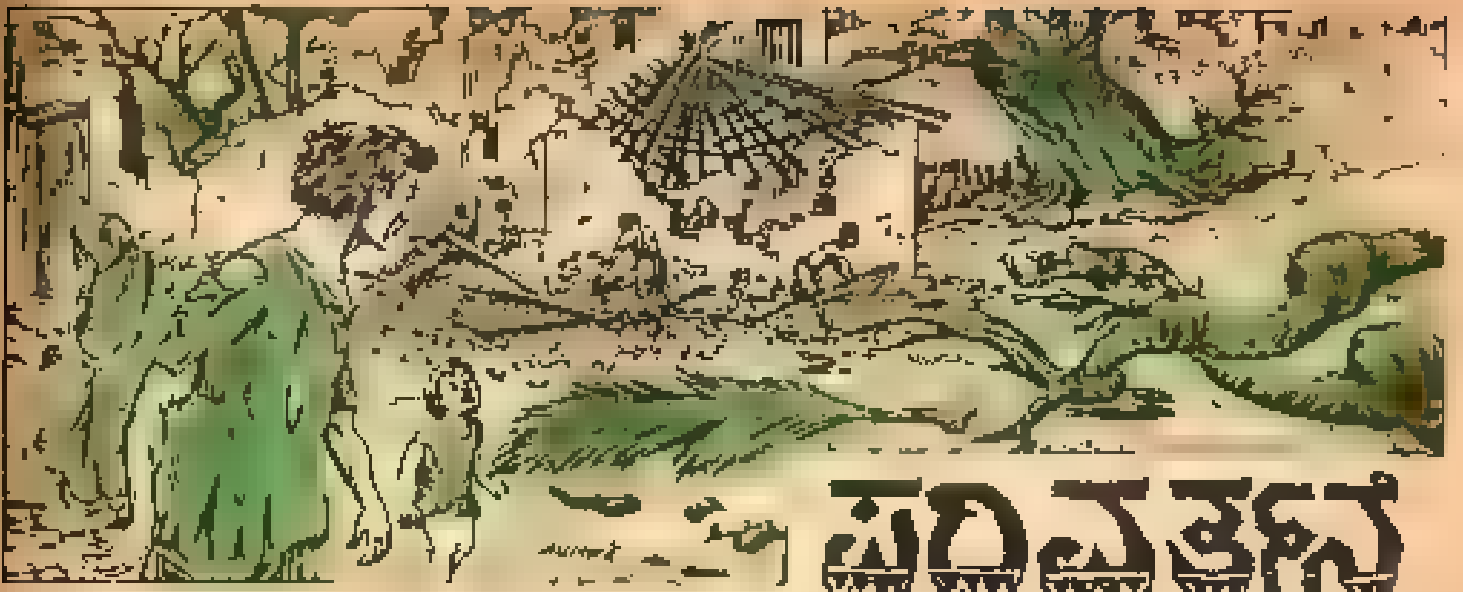
ಆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಒಸುವ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಗಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆಮೇಲೆ ಒಸುವ ನೋಂದಿಗೆ, "ನಿನಗೆ ದಂದ ವಿಷಯದಲ್ಲೆ ನ್ಯಾಯವು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಾನು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಕೂಡಾ ನೀನು ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ದೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಕಠಿಣತೆ ಮೆಚಿದನು ಒಸುವನ ಫಿರ್ಯಾದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲರೂ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾದರು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಜಗನ್ನಾಥರೆಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಒಸುವನ ದನವು ನಿನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿನಗೆ ನಷ್ಟವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿದ ಮಾತು ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ನೀನಿಗೆ ಒಂದೆ ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಸವನ ಆಜಾಗರೂಕತೆ

ಮಾತ್ರ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಸರಿಯೆ. ನಿನ್ನ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣಗಳು ಎರಡು ಕಾರಣ. ತ್ರವೆ. ಒಂದು ನೀನು ಒಸುವನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಗ್ಗ. ಅದು ಒಲವಾದದ್ದು ಆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ನೀನು ಒಸುವನಿಗೆ ಎರಡು ಪಾಲು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ ಆಕ್ರಮವಾಗಿ ಲಾಭ ಸಾಧಿಸಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಮೃದುವ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎರಡನೇ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಬೇರೆಯೇ ಹೊಲದೊಳಗೆ ಯಾವ ಪರಗಿಳಾವರೂ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದಿರಿಗೆ ನಷ್ಟವುಂಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನಗಾದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಾ ಎಧದಲ್ಲೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಬಾಧ್ಯತೆ. ನೀನು ಒಸುವನಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ದನವು ಅನ್ಯಾಯ ತುಂಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇಯಲು ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದಿತು, ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಒಸುವನಿಂದ ದನವನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ನೀನು ಕೊಡಲೇ ಆ ದನವನ್ನು ಒಸುವನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒತ್ತು ಕಟ್ಟಿಬಿಡತಕ್ಕದ್ದು." ಎಂದನು.

ಈ ತೀರ್ಪು ಕೇಳಿ ಜಗನ್ನಾಥರೆಟ್ಟಿಯು ಮುಗು ಬಾಡಿ ಕಂಡಿ ||ರಗಾಯಿತು. ಬಡ ಒಸುವನ ಮುಖದಲ್ಲೆ ಜೀವಕಳಿ ಎದ್ದಿತು.

ಪರಿವರ್ತನೆ

ಸ್ವಾಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಪೂರ್ವೇಂದ್ರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾಘವರಾಯರೆಂಬ ಮೊದ್ಲಿನ ಜಮೀನುದಾರರಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾನಶಿಲೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಹೊಗಳಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಗುಣ ಇತರ ಧನಿಕರಿಗೂ ಅದರ್ಶವಾಗಿ ಅನೇಕರು ಅವರ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಧನಿಕನಾದ ಸುವರ್ಣದಾಸ ನಂಬುವನು ಮೂತ್ರ ಪರಮಶೋಭಿ. ಅವನು ತನ್ನ ಜಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಕಾಸನ್ನು ಕೂಡಾ ದಾನ ಮಾಡಿ ದಾನಸ್ಥ ಎಷ್ಟು ಧನವಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಒಡ್ಡಿಗಿ ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ರಾಘ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುಸಾರಿ ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ತುಳಿವು ಬಂದು ಆ ವಿಪ್ರತವಸ್ಥೆಗೂ ಅನೇಕ ಮನೆ ಮೂರುಗಳ ಮದ್ದುಹೋದುವು. ಮರುಮಟ್ಟುಗಳೂ ಬೈರುಪಟ್ಟಿಗಳೂ ಸಹ ಸಮವಾದುವು ಒಡ ಒನವೆಲ್ಲಾ ಒರಗಾಲದ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದರು ಈ ಮೊದ್ದು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಂಡಿ ರಾಘವರಾಯರು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ತನ್ನ ಒಳಮದ್ದಿನ ಧನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರ

ಮೇಲೆ ಸುರಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು "ಮನಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತ್ಯಾರಿ" ಎಂದನು.

ಅದೇ ರಾಘವರಾಯರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಶನ ಜನರು ರಾಘವರಾಯರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಿದ್ದರೆ ದಯಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರದೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರೊಳಗಿನ ಧನಿಕರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಒಡ ಮನವಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಣ ಕೇಳಿದರು ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ, "ಈ ಊರಿನ ಮೊದ್ದು ಧನಿಕರಾದ ಸುವರ್ಣದಾಸರನ್ನು ಮೊದಲು ಕೇಳಿರಿ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಥವರ ವಾನಧರ್ಮ ಇದೆವರೆನ್ನೇ ಸಾರ್ಥಕ" ಎಂಬುದಿಟ್ಟರು.

ಅಗ ರಾಘವರಾಯರಿಗೆ ಒಂದು ಆಶೋತವೆ ತಟ್ಟಿತು. ಅವರು ಸುವರ್ಣದಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನನಗೆ ಅವಸರವಾಗಿ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಹಣದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೀವು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ

ಒರವು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ತಂದಿರಬೇಕು. ತ್ರೇಣಿ" ಎಂದರು ಸುವರ್ಣದಾಸನಿಗೆ ಇದೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಮಿತಿಮಿತಿ ನೋಡುತ್ತ. "ಸಾಯಂಕಾಲವಿಗೆ ಈ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ರಾಘವರಾಯರು ಕಿರುನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುವ ವಿರಲ್ಪವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಐದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನೀವು ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಂತಹಾಗೆ ದಾನ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಯಿಂದ ಸಾಯಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಾವಾಸು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಡವುಜಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇ. ಏನೂ ಮಾಡದೆಯೇ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದರು.

"ಓಹೋ! ಸರಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ತಂದುಕೊಡುವಿರವ್ವು?" ಎಂದು ಸುವರ್ಣದಾಸನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಐದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ತಾನು ಆ ಹಣವನ್ನು

ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಚೀಲ ಒರವು ರಾಘವರಾಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಘವರಾಯನು, ಆ ಚೀಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಬಳಗೂ ಹೋಗಿ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ದಾನವಾಗಿ ಪಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಡವುಜಿಗೂ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸುವರ್ಣದಾಸನಿಂದ ಪಡೆದ ಐದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯು ಚೀಲವನ್ನು ಪಾಕಿಯೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ. "ನಿಮ್ಮ ಈ ಧರ್ಮ ಕಾರಣದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸೇರಿತು ನಿಮ್ಮ ಹಣ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದನು.

ಸುವರ್ಣದಾಸನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ. "ರಾಘವರಾಯರೇ, ನಾನು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದರು ಗೊತ್ತೇ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಗುವಷ್ಟು ನಾನು ನನ್ನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ದಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಅನಂದವು ದಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇನ್ನು ನಾನು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವವನೇ. ಇನ್ನೊಂದು, ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟನ್ನು ಅದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

ಅಮರವಾಣಿ

ಸತ್ತ್ವಾಭಿಜನ ಸಂಪನ್ನ
ಸ್ವಾನುಕ್ರೋಶೋ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಃ
ಕೃತಜ್ಞಃ ಸತ್ಯನಾದೀ ಚ
ರಾಜಾ ಲೋಕೇ ಮಹೀಯತೇ

೧

ಬಲಿವಂತನೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನೂ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೂ, ಸತ್ಯವೂತಾಡುವವನೂ ಆಗಿರುವ ರಾಜನನ್ನು ಲೋಕವು ಮೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಯಸ್ತು ರಾಜಾ ಸ್ಥಿತೋ ಧರ್ಮೇ
ಮಿತ್ರಾಣಾಮುಪಕಾರಿಣಾಂ
ವಿಧ್ಯಾ ವ್ರತೀಜ್ಞಾಂ ಕುರುತೇ
ಕೋ ನೃಶಂಸತರಸ್ತತಃ

ಅರ್ಧಮ್ ನಡತೆಯವನಾಗಿ, ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರಾಜನು ಮಹಾಪಾಪಿಯೇ ಸರಿ.

ಅಮಿತ್ರಾಣಾಂ ವಧೇ ಯುಕ್ತೋ
ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಸಂಗ್ರಹೇ ರತಃ
ತ್ರಿವರ್ಗ ಫಲ ಭುಕ್ತಾತು
ರಾಜಾ ಧರ್ಮೇಣ ಯುಜ್ಯತೇ.

ತತ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತ, ಮಿತ್ರರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಧರ್ಮ ಅರ್ಥಕಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ರಾಜನು ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬಲ್ಲನು.

ರಾಜಧರ್ಮ

ಬಹುಮಾಸ
ಪದದ ಸೂಚಕ

ಕೂಡಿ ಬಾಳಲಾರವು

ಕಳುಹಿಸಿದವರು
ಹಲಸ್ಯಾವಿ

S/o ಹೆಣೆಮಂತಪ್ಪ, ಬೀಚರಾ,
ಬಸವಪಟ್ಟಿ, ಶಿಮೋಗ್ಗಾ.

ಮೀರಿ ಹಾರಲಾರವು

ಬಹುಶಃ
ಇವು.

ಫೋಟೋ ತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೦

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಜೂನ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ
- ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಆಗಸ್ಟ್ ೭ನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳು :

ಮಿತ್ರಭೇದ	...	೨	ಸ್ನೇಹಿತರು	...	೩೨
ಅವಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ	...	೫	ರತ್ನಪಾರ	...	೩೫
ರಾಜಯೋಗ	..	೧೩	ನೃಯವಾದ ಕೂಲಿ	...	೩೯
ಮಂತ್ರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರ	...	೧೮	ಬಡಬಸವ	...	೪೦
ಪ್ರಯೋಜಕತೆ	...	೧೯	ಪರಿವರ್ತನೆ	..	೪೩
ಉಚಿತ ಸಲಹೆ	...	೨೩	ವೀರ ಹನುಮಾನ್	...	೪೫
ಜಂದ್ರದ್ವೀಪದ ವರ್ತಕ	..	೨೭	ಅಮರವಾಣಿ	...	೫೩

ಎರಡನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ:

ಕೈಯಿಂದ ಕೈಗೆ

ಮೂರನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ:

ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ

ಕ.ವೂರಿಯರೂ ಸರೋವರದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು
ಗುಡಿಯವರಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ
ಕೊಡಗಿವರು. ಆದರೆ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗಲಿಲ್ಲ
ಇಷ್ಟೆ ಇದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೆ ಹೊಮ್ಮಿತೋ ?

ಮೂವರು ಕ.ವೂರಿಯರೂ ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ,
"ಇದೇತಹ ವಿಚಿತ್ರವೇ ! ಆ ದಿವ್ಯ ಇಷ್ಟವಸ್ತ್ರವನ್ನು
ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಿಡಲು ಇದುವದನ್ನು
ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೇಗೆ ಮಾರುವಾಗಿಯೋಬಿಡುತೋ ?
ಈ ಮಾತ್ರವೇ ನೆಲೆವೆ ನಂಬಿಕೆಗೋ ? ಅಲ್ಲ, ನಾವು
ನೋಡಿದ್ದೇ ಬಿಡು ಮಾಯವೋ ?" ಎಂದು ಒಬ್ಬಳು
ಹೇಳಲು, "ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪು ರಾಕ್ಷಸರ ಕಾಲು
ಗಾಳಿ ತಾಗಿ ಮೂರ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಕಾಳ್ಕೆಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ? ಇನ್ನೂ ಮುಡುಕೋಣ ಬನ್ನಿ"
ಎಂದಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು.

ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಮೂವರೂ ಸುತ್ತು
ಮಾತ್ರವೂ ಮುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ,

ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೂರದಿಂದ ಆ ದಿವ್ಯ ಕ
ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸುತೋಪವಿಮೆಯಾದರೂ
ಅದನ್ನು ಮರೆ ಅಡಗಿಸಿಡುವುದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎ
ವಿಷಯ ಅರಿಯಬೇಕೆ ಮಾಡಿ, ನೆನಪಿನ ಗುರುತುಗ
ನೋಡಿ, ಸರೋವರದ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮೊ
ತೆಗೆದು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಆದಿರಿ
ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಅಲೋಚನೆಗೆ ಇನ್ನೊ
ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದಿತು. ತಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬ
ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಕಾಣಾಡುವ ಕ
ವೇನು ? "ವನಗೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆ
ತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ?" ಎಂದಳು ಸುಕೇತಿನಿ. ಉಳಿದಿವ್ವು
ಉತ್ತಾಹದಿಂದ "ಏನದು ? ಹೇಳು"
ಎಂದರು ಒಂದೇ ಬಾಯಿಗೆ.

ಸುಕೇತಿನಿಯವಳು : "ಹೇಗಾದರೂ ವ
ರಾಕಸನನ್ನು ಅಡ್ಡಿದ ಕವರಿ ಈ ಕಡೆಗೆ ಬರ
ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಒಗೆ ಮಾಡಬಹ
ನಾದ್ದರೂ ಕೂಡಿ ಅವರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ
ಸ್ಮೃತ್ಯ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವೆವೆಂದು ಅವರು ನ
ವಾಗಿ ಹೇಳೋಣ ಒಗೆ ಹೋಗುವ ಸಮ
ಯವೊಳ್ಳುಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತ, ಒಳವಸ್ತ್ರ
ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಆ ಯುವಕರ
ಪ್ರತಿವೇಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಡಬೇಕು. ಅ
ಮೂವರೂ ರೂಪ ಒಂದುವಿಡುತ್ತದೆ ರಾ
ಗೂತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಅವರ ಬಳಿಯ
ಇರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆ
ಆ ಯುವಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು. ಆ
ವಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ
ಉಪಾಯಗಳು ಹೊಳೆಯಬಹುದು."

ಸುಕೇತಿನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಹಾಸಿನಿ, "ಎ
ಆ ರಾಕ್ಷಸ ನಮ್ಮ ಮೋಸದ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ

ದವನೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ನಾವು ಅವನಿಗೆ
 ಡಿವರೂ, ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು
 11 ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಅವನ ಭವನ
 12 ಇದ್ದು, ಅವನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸ
 13 ತೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು
 14 ಕೈಬಿಡುವೆವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರವೂ,
 15 ಯಾವಕರ ಸಮಾಚಾರವೂ ಅಸ್ತಮಿಸಿ
 16 ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಖುಷಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದರೂ,
 17 ಕೆಟ್ಟುಹೋದಿತು. ಕೆಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆಮೂ
 18 ಡಾದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

43 ನೂತು ಕೇಳಿ ಸುಕೀಶವಿ, "ಪಾಗಂತ ಧೈರ್ಯ
 44 ಹುಟ್ಟಿರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲು
 45 ಅಸಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ
 46 ಮುಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ನಾವೆಮಾ
 47 ಕೆಷ್ಟು ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ. ನಮಗೆ ತೋರಿ
 48 ಸಮವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ? ಅವರನ್ನು
 49 ಬಾಂಧವರನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೇ
 50 ಏಕೆವಿರಬೇಕು?" ಎಂದಳು.

ಅದುವಾಗಲಿ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ"
 51 ಎಂದರೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು ಮುರರಿನ
 52 ಕಾರ್ಯದ ಮೂವಲನೇ ಭಾಗವಾಗಿ ಸರೋ
 53 ಗವಾ ಎಲ್ಲಾ ಮಂಷಗಳು ಮೇಲೆ ಬಂದುವು.
 54 "ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಂಷಗಳೂ ಮಾನವಾಕಾರ
 55 ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲರೂ ತ್ರಿವಳಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ
 56 ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಗೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿದ ತರಾಣ
 57 ಯೋ.

58 1. 1. ಎಲ್ಲ ತರುಣರನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಸರೋವರ
 59 ಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ
 60 ರೂ ತರುಣಿಯರು ಮಾತ್ರವೇ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ
 61 ಇಷ್ಟೆಯ ತೋಟದ ಮಂವುಗಳನ್ನು
 62 ತ್ಯಾ, ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾಕ್ಷಸನ ಅರಮನೆಯ

ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ನಡೆದು
 ಬರುವ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾಣದವರ ರಾಕ್ಷಸ
 ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮರುಕ್ಕೂದಲಿ ಎದುರಿತೊಂದಿರುವ
 ಅವರ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು, "ಇದೇನಿವೆ?" ಎತ್ತ
 ದಾಳಿ ಹೊರಟಿರಿ? ನನ್ನ ಮೇಲೇನಾ? ಯಾವ
 ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿರುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದವ.
 ಎಷ್ಟಿರಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಸಂತಿವ ಸುಕೀಶವಿ.
 "ಅಯ್ಯೋ, ಹಾಗೆಎಷ್ಟಿಯು. ನಿನ್ನಂಥಾ ಮಹಾ
 ಕಾಯನಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಲು ಯಾರಿಂದಾದಿತ್ತು?
 ಹೊಸತಾಗಿ ಬಂದ ಮೂವರು ಗಂಡುಗಳು
 ಎನಾದರೋ ಅಂತ ಕೊಡಲು ಬಂದವು ಅಷ್ಟೆ
 ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ." ಎಂದಳು.

ಅಗ ರಾಕ್ಷಸನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೇಲಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ
 "ಅವರ ಗತಿ ಎನಾಗುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ"
 ಇದಕ್ಕೆ ಮೂವರು ಬಂದ ಪಿಳ್ಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಎನಾದರೋ
 ಅದೇ ಗತಿ ಇವರಿಗೂ ಆಯಿತು. ಕೊಡಬೇಕು"

“ಎನ್ನ” ಎಂದು ಕೆಲವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಮೋಗಿ, ಮೂವರು ಅವಳ ಸಹೋದರರು ಕಿಲಾ
ಪ್ರತಿಮೆಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.
“ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಬಾವ ಉರಿನವರೋ?
ಹೆಣ್ಣಾದರು!” ಎಂದು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಕಿಂತ
ಎಂದ ಅಸಹಿಸುತಿದ್ದರು.

ಅ ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸುತೇಶನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು
ಕೂರತನ. “ನಿನ್ನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯಲ್ಲ.
ಸಗಗೊಂಡು ಸಂವೇಹ. ಅವನ್ನು ತೀರಿಸುವೆಯಾ?
ನಾವಿಷ್ಟುಮಾಡಿ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವಷ್ಟೆ?
ಸುಮ್ಮನೆ ಸೀರಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೂ ಇದ್ದು ಬೇಸರವಾಗಿಹೋಗಿದೆ.
ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ ಕೊಡುವ ಬಲಿ ಕಾರ್ಯ ಬೇಗನೇ
ಹೂಗಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಗೂವಾಗಿರುವ ಸಮಗೀ
ಹಿಗಿರವಾಗ ನೀ ನೋಡು ನೀ ಹೆಗಿರವೆನೋ?
ಪಾಪ! ಈ ಕಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಸಮನೆ ಮರುವಗಟ್ಟಲೆ
ಬಹಾಗಿಯಾಗಿರುವ ನೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಗುವಾಗಿದ

ಮಾಡ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಆಕಾರ ನೋಡುತ್ತ ಅದ.
ಹೂತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಎಗೊ! ಎಂದು

ಅವಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸನು ತಲೆದೂಗುತ್ತ, “
ಹೌದು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮು
ರೇನು? ಆದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?
ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಮರು ಕ್ಷಣ
ನನ್ನನ್ನೇ ಒಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ
ಪ್ರಭಾವ ಅಂಥಾದ್ದು. ಏನೂ ತೋರದೆ ನ
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ
ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು
ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ

ಸುತೇಶನಿ ಅವನಿಗೇನೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡ
ಕಂತ, “ಹೌದು ಹೌದು. ಅದೇ ಅಂದುಕೊ
ನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದರೇ ತಿಳಿಯುತ್ತ. ಎಷ್ಟು
ಹೀಗಿರಬೇಕೋ? ಎಂದು ಮಾಡುವಿರಿ
ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಜತೆ ಬಾರೇನು? ಸಂತ
ದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಅರಳಿತು! ನಿನಗೆ ಸಂತ
ವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅಡಿಹಾಡಿ ತಿರ
ತ್ತೇವೆ. ಸಮಗೂ ಬೇಸರ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
ಪ್ರಣಾಮ ಬರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವ
ವಿಳಾಸ” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಿಸಿದ

“ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಈ ಭವನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು
ಕವಲುವುದೆ? ನನ್ನಂಥಾ ಅಸೆ ಹಾಗಿರುವವಿ
ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಹಾಕಿ ಈ ವಿಳೆಗಳು ಹೆಗೋ ಒಳಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ
ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅತ್ತ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಕ
ವವರಾರು? ಎಷ್ಟು ಕುಂದಿ ಹೆಗಿಗಳನ್ನು
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅಣ್ಣ!” ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

“ನಿನ್ನದು ಒರಿಯ ಭ್ರಾಂತಿ! ಇಂಥಾ ಸ್ಥಳ
ಯಾರಯ್ಯಾ ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಬರುವವರ
ಒಂದುಮೇಲೆ ಬಂದರೂ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ತ

ಕೊಳ್ಳುವರೇನು" ಹೊಗಳಿ. ಅದ್ವೈತ ಸ್ವರ್ಗ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಹೊಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾವಲಿರುತ್ತಾಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಷೀಪ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೋ" ಎಂದಳು ಸುಕೇಶಿನಿ. ಈ ಮಾತು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಓಡಿಸಿತು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾವಲಿರುವುದು ಯಾವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಕ್ಷಸ. ಸುಕೇಶಿನಿ ಸುಹಾಸಿನಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬೇರೆ ಯಾರು ಯಾಕೆ? ನನ್ನ ಅಕ್ಕನೇ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ" ಎಂದಳು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸುಹಾಸಿನಿಯನ್ನು ಆ ಭವನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವರಲ್ಲಿ ಸರೋವರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ರಾಕ್ಷಸನು ಅವರ ಬೆಡಗಿನ ನಡಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದ

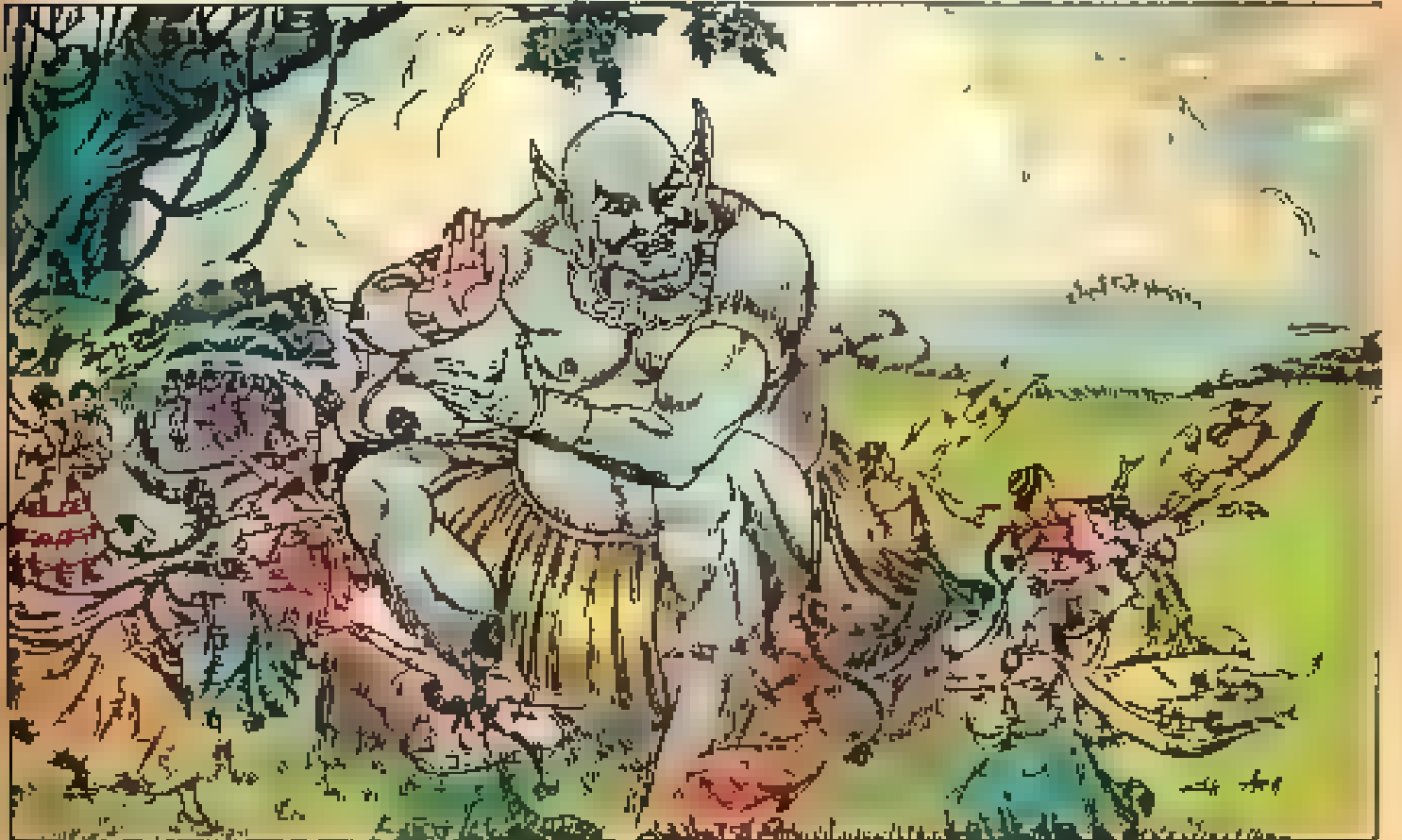
ಸರೋವರದ ಬದಿಯ ಎತ್ತಾರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಎತ್ತರೂ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಅಟಿ ಹಾಡು ನಾಟ್ಯ ವಿನಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ

ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಮನಗಿಂತ, "ಅದಾ! ಬಾ ಹೀಗೆ ಕಾಲಕ್ಷೀಪ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ!" ಎಂದ ತನಗೆ ತಾನೇ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಿನಾ ಒಬ್ಬಳು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದೂ, ಅವನು ಬುಳಿದವರ ಸಹವೇ, ಅವರು ಹೊದಕ್ಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ತೋರಿಸುವ ಅಟಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಆನಂದಿಸುವುದೂ ಆಭಾಸವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಕಳೆಯಲು, ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾವಲು ಕೆಲಸದ ಮೊಲಿರುವ ಭಯ ಸಂಶಯಗಳು ಮಾಯವಾದುವು. ಈಗ ರಾಕ್ಷಸನು ತಾನಾಗಿ ಬದು ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಕೇಶಿನಿ ತನ್ನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು.

ಇನ್ನು ಶಿರಾಪ್ರತಿಯೆಗಳಾಗಿರುವ ಅವಳ ಸಮೋದರರನ್ನು ಮಂತ್ರ ಜಲದಿಂದ ನಿಜರೂಪಕ್ಕೆ ಎರಚಿಕಾ ಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಜಲ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಎಂದರೂ ವಾತ್ಸ,

పోతల్లి? పోగావరూ వాళ్ళవాన్న సువాదిసి
వరూ, అందు రాక్షసన తిక్క దొడ్డికి కాగదుత
ఇట్టికొల్ల వున్నా వోగి? ఇక్కోను మానావ
వేండు ఒకటి అయోచితే మూడివరు. ఇదక్క
ఒద్ది మతయూవ సుకేటియోం ఒండు అవాయు
కొండుపిడివళు.

మొదలిన రాక్షసనన్న కరెయ క్కొండు
ఒరువుదక్క మోదలు సుకేటి, తోలడయోగ
యోగి. మంత్రచరిదింద తన్న సారేయ ఒండు
కొనేయన్న పోయి నేనెయికికొండళు.
ఆ సారేయ ఇన్నోదు కొనేయన్న సరొవరద
నిరిసింద నేనెయికివళు.

హోగి ఒద్దకావ సుకేటి రాక్షస ఒళిగ
యోగి. ఈదిన ఇక్క కావలాగి నాను ఇరుక్కే.
సోను మోగి. అవయల నోడి ఒండు, పోనోను
కలగళు పోయిచ్చవేయి నోగి వేళవేళు. నోగి

కలగళు పోయిచ్చ. అందువలెన ఈదిన నానిల్ల
కావలెక్కే" ఎండళు.

"హోగి అగలి." ఎండు వోగి రాక్షసను
స్వల్పమూ తయూతది సరొవరద కరెగి పోగ
పోగనే యోగి. అవనన్న కరెకూడలే
సరొవరదక్కేద మంసరూకళావ క్కొండు
రేణా మోలే ఒండు మాడుక్త నలిదాడ తోద
గిదరు. రాక్షసన తక్కినగాగి నోదతూదగి

రాక్షసను క్కొరెయగాగి తోద మంత్రకరెవో
సుకేటి. త్రివళి సయోవరద అవయకియోగ
మోలే, తాను నేనెయికి తంర మంత్రచరివన్న
ఒండివళు. కరెదలే ఆ మొవరిగొ నిదరూవ
గళు ఒండువళు. అవరు సుకేటియోం నోడి
అక్కర్లయోదింద. "ఇదోగా? నాచేర్లవే?
సోను ఇల్లిగి పోగి ఒండు? ఆ రాక్షసనోగాద?
నావు మొవరి ఇల్లెరుచేవళా? పోనోగా?"
ఎండు కేళిదరు.

సుకేటి తాను పొడిద తంత్రికన్నేల్లా పోగ
పోగనే పవరి. మోగి. "అందు అవయకికర్ల
వరచనాగిరువ సమయవన్న నోడి. యోగి
యోగి మిత్తమొడిచిదవళు. అవక్క పను మూడ
పోకేయిందన్న నోవు అరొచిసపోగ. నమ
గోండు తోలర. త్రిదిల్లి." ఎండళు.

"పను అవయవోగ? నమగి కేలడా పను
తోలరచంతోగి. మొండు ఛక్కపత్తి. అందు
తోలయితు." ఎండు అవయన. ఛక్కవ సంగతి
యన్న మరెకిద్ర సుకేటిగి. అవయన మూతి
నింద నేనెయికి ఒండు. "అందహాగి ఒండు
మొడూగ ఈదిన ఒద్దన్న మొదలిన హోగ
అవయకిమే మొడిచిక్తేగి ఇల్లిద్రరె కేళి
కేడుత్తది. నాళి ఒరువగా నాను ఆ మొండు

ಭಸ್ಮದ ಡಬ್ಬ ಕೂಡಾ ತರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದಳು. 'ಅದು ಹೇಗೆ? ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತಿ?' ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಲು, "ನಾವು ತಪ್ಪಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಸರೋವರದ ಜಲದಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾದ ಖರೆಡು ಕೊನೆಗಳನ್ನು ಮೂವರು ಕುಮಾರರ ಬಾಯಿಗೂ ಹಿಂಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈಕೂಡಲೇ ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಗಳಾದರು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂ, 'ಎಷ್ಟಾದರೂ ನೀನು ಇದ್ದರೇನೇ ಅದಕ್ಕೆ ರುಷಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಾದ ಅದನ್ನೇ ಬಿಡು ಕವ್ವ ನಾಳೆ ಈಗಾಗಿ ಆದರೂ ನೀನು ನೋವು ಸುಖವಾದೀತವ್ವ?' ಎಂದ ಸುಕೇಶನಿಂಪೊಂದಿಗೆ.

"ಹೌದೇನಯ್ಯ! ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುಖವುಡಿ ಮಾಡುವೆಯೋ ಎನೋ? ನನಗೂ ಇಷ್ಟೆ ಒಪ್ಪಲೇ ಇರುವುದು ಬೇಕಾದವೇ ಒತ್ತು ಬಿಡು. ನಾಳೆ ನನ್ನಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಕಾವರಿಗಿಟ್ಟು ನಾನೇ ಅದರ ಸುಖವನ್ನಿರುತ್ತೇನೆ, ಕೂಡಿದವ್ವು ಕೊನೆಯುತ್ಸೇನೆ. ಹಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಯಿತವ್ವ?" ಎಂದಳು ಸುಕೇಶನಿ.

ಶಾಶ್ವತವನ್ನು ಅಷ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುಕೇಶನಿ ಸರೋವರದ ಬಗಗೆ ಮೋಗಿ ತನ್ನ ವರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರೂ ಭಸ್ಮದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತರಲು ಅವನ್ನು ಹೂಗಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದರು. ನೆಲದಷ್ಟೆ ಕೊಂಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಅದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ! ಅದು ಹೇಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತು? ಮೂವರೂ ಮುಖಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಸುಕೇಶನಿ, "ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ ಪ್ರಯೋಗವಿಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಇದ್ದರಾದ ಕಾದರಿಗೆ ನೀನು ಹೋಗು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇಷ್ಟೆ ಬಿಡದ ಸುಗಮವಿಲ್ಲೇ ಹೇಳು. ಭಸ್ಮದ ಡಬ್ಬಿಯು ಆ ಕೆಲವು ವಂದೂ ಹೇಳು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಸಂಭಾಷಿಸಿ

ಯೋಜನೆ ಹೇಳಿದಳು, ಅದೇ ಸಂಭಾಷಿಸಿತು. ಎಷ್ಟೋಗೂ ಅದರಂತೆ ಮರುದಿನ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಸರೋವರದ ಜಲದಿಂದಲೂ, ಮಂತ್ರಜಾಲದಿಂದಲೂ ಖರೆಡು ಕೊನೆಗಳನ್ನು ನೆನೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಭವನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶಾಶ್ವತವನ್ನು ಅದಿವಾಸ ಮಾಡಿ, ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವರು ಹೋದಮೇಲೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಮಂತ್ರಜಾಲದಿಂದ ಕೆರೆದ ಖರೆಡು ಭಾಗವನ್ನು ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಂಡಿದಳು. ಅದರಿಂದ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಗೆ ನಿಜರೂಪ ಬಾರದಿರಲಿಲ್ಲ ತಾನು ಹಿಂಡಿದ್ದ, ಸರೋವರದ ಖರೆಡು, ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರಿತು ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯ ಜಲವನ್ನು ಪುಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹಿಂಡಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಸೋದರರು ಮೂವರೂ ನಿಜರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು.

ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆಹಡಿಸುವವಳಂತೆ ಭಸ್ಮದ ಡಬ್ಬ ಕಾಣೆಯಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಶಿಲೆಗಳಾಗಿ ಗುಣಮತವ ಸರೋವರದ ನೀರು ತನ್ನ ಹಬ್ಬಿನಿಂದ

ಜ್ಯೋತಿಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ ಉದಯಶರಣ, "ಹೀಗಾಯಿತೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವಾಗ ನಾವು ತಲೆಹಾಕಿದ ಕೆಲಸವಾವುದೂ ಜಯಪ್ರದವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಡಗಡಗಿ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ?" ಎಂದ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಹಿತರು, "ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಮ್ಮೊಂದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ?" ಎಂದ.

"ಸರಿ, ಈಗ ರಾಕ್ಷಸನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ..." ಎಂದು ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೊಳಗೆ ಸುಭಾಷಿಣ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು, "ನನಗೊಂದು ಉಪಾಯ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಆ ಮೂರು ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ತಂದು ನಾಳೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಬಿಡುವಾ. ಆ ರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಯೆಂತಹ ಶರೀರದವನೇ ಹೋರತು ತಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೂಡ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಡಿ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಬದಲಾದವನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾರ. ನೀವು ಹೊರಗೆ ಆ ಪೊದರಿಸಿದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅವನು ಭವಶರಣಗಳ ಹೋದಮೇಲೆ ನೀವು ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಬಿಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಸಂಗತಿ ನೋಡೋಣ" ಎಂದಳು.

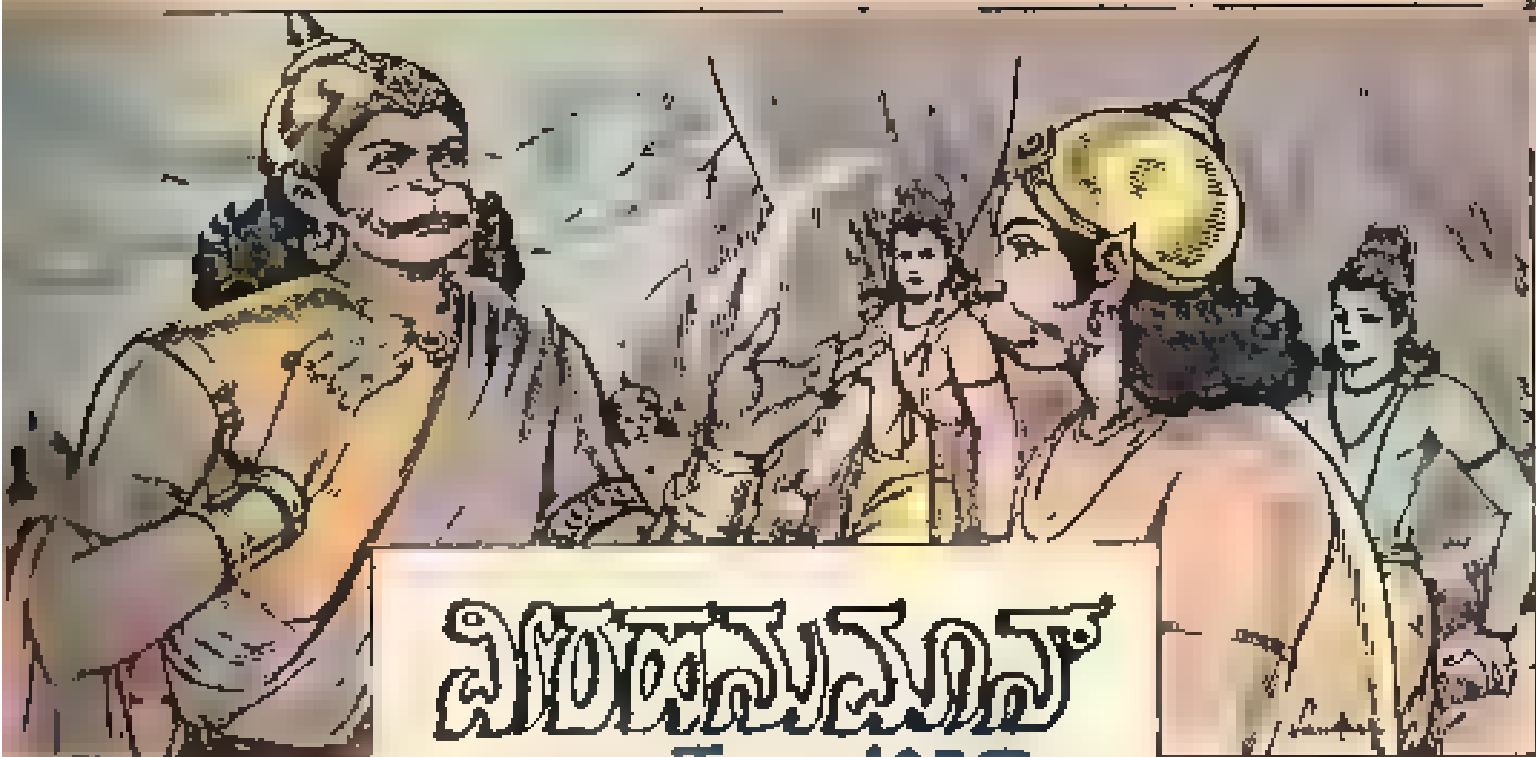
ಸುಭಾಷಿಣ ಹೇಳಿದ ಈ ಉಪಾಯ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆನಿಸಿತು. ಮೂವರು ಸಹೋದರರೂ ಸುಭಾಷಿಣ ಕೂಡಾ ಸೇರಿ, ಮೂರು ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಇಡಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸುಭಾಷಿಣ ಕಾವರಿಗೆ ನಿಂತಮೇಲೆ ಮೂವರು ಸೋದರರೂ ಹೊರಗೆ ಜಾರಿಕೊಂಡು ಪೊದರಿಸಿದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತರು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸನು ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಸುಭಾಷಿಣೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಸುಭಾಷಿಣ ಪೂಜೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಮೂವರು ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಳು.

ಈಗ ಮೂವರು ಸಹೋದರರೂ ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರೂ, ಮುಂದಿನ ಸಂಗತಿ ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಯುವಾಗ, ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಗಂಡಾಂತರಾಧಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ, ಅವರ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಿತು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಷ್ಟು ದಿನವೂ ಪಾರಾದಂತೆ. ಮರುದಿನ ಹೇಗೋ? ದಿನದಿನ ಗಂಡವೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ಇದ್ದಹೊರತು ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಏನೋ ಒಂದು ಮೊಂಡಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇರತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸುಭಾಷಿಣೆಯೂ ಧೈರ್ಯದಲ್ಲೇನೂ ಕಡಿಮೆಯವಳಲ್ಲ.

— (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ವಿರಾಡನುಮೂವು

June 1975

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕಾರ್ಯ
ಸಾಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವೂ
ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸುಗ್ರೀವನು,
ಹನುಮಂತನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕರೆದು ಹೀಗೆಂದನು:

“ಹನುಮಂತಾ, ನಿನ್ನಮೇಲೆ ನನಗಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಶ್ರದ್ಧೆಗೂ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಮಹಾವೀರನಾಗಿರುವಿ.
ಅದರಮೇಲೆ ಗುಣಯುಕ್ತನೂ, ನೀನಿನ್ನೂ, ಶಿಲ್ಪ
ಕಲೆಯೂ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವ ವಿಶೇಷ
ಶಕ್ತಿ ನೀಡಿದೆ. ನಿನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಲೋಕವಾಗಿದ್ದು,
ಪ್ರವಾಗರಿ, ವರ್ಷವಾಗರಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.
ನೀನು ವಾಯುದೇವನಂತಹ ವೇಗವಾದ ಗಮನ
ಶಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಂತೂ ನಿನ್ನನ್ನು
ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಬಲಶಾಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ
ನೀನು ರೋವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ
ಕಾರ್ಯವು ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ನೆರವೇರುವುದೆಂದು ನನಗೆ
ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಒಲವೂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ದೇಶ ಕಾಲಾನು
ಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ವಿಶೇಷವೂ ವರಾಕ್ರಮವೂ

ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.
ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು, ನನ್ನ
ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಾಗ
ಬೇಕು. ಹೋಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಯೇ ಬಾರಯ್ಯ.”

ಹೀಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಹನುಮಂತನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು
ವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಮನು, ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ಹನು
ಮಂತನ ಮೇಲೆದೇ ಸುಗ್ರೀವನು ಹಾಕುವುದನ್ನು
ಗಮನಿಸಿದನು. ಹನುಮಂತನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು
ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಲಾ,
ರಾಮನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹನುಮಂತನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿತು.
ಅಂತೆಯೇ ರಾಮನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು
ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ, “ವಾನರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
ಹನುಮನ್”, ಈ ಉಂಗುರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ಸಿಂತಾದೇವಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ.
ಸಂದೇಹಪಡಲಾರಳು. ನೀನು ನನ್ನ ಸಂದೇಶದೊಂದಿಗೆ
ಬಂದವನೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ನಿನ್ನಿಂದಲೇ
ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತಿ

ಲೆ. ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯ ಕಥೆ

ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅವಷ್ಟು ಹೀಗೆ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವನಾಗು" ಎಂದನು.

ಹನುಮಂತನು ಆ ಉಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಿ ರಾಮನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು. ಆಗ ರಾಮನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ, "ಹನುಮಂತಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸುಗ್ರೀವನಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವನಿ ಸಹ್ಯ ಮಾಡಬಿಡುವನೇ ನೀನುಬಿಡುವುದು ಮರೆಯಲಾರಿ. ನೀನು ಶತ್ರುಮಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಘೋರ ಶತ್ರುವೆಂಬ ಸಹಿತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಹನುಮಂತನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಮನಿಗೆ ಮುಸ್ಕರ ಮಾಡಿ ಹೊರಟನು ಮೂರನೆಯ

ಮಿಷತೆಗಳ ವಂದಿ ಸಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಗಳಿಗೂ ಹೊರಟನು. ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮೊತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಅಪ್ಪರೋಧನೆ ಮಾಡೋ ಕಾಯೋ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಮೂರನೆಯ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ರಾಮ, ಸ್ವಲ್ಪಗರು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ವರ್ತಮಾ ಮೇಲಿನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತ, ಶೋಧಿಸಲು ಹೊರಟ ಮೂರನೆಯ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವನು ನಿರಾಶವಾಗಿ, ದಿವ್ಯಗಳನ್ನು ಎಣಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಎನತನೆಂಬ ಮಾನಸನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟ ಒಂದನೆಯ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಸುಪ್ತನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರನೆಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಮೂಹ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಹೋಗಿತ್ತು ಹನುಮಂತ. ತಾನು ಅಂಗವೊಡಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ದಿಕ್ಕಿನಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿ, ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಕಾಪಾಡುವೆನೆಂಬ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಮೊದಲಿಗಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖ ಘೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಲಾಡ ತೊಡಗಿದನು.

ಸುಗ್ರೀವನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರನೆಯ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹಿತಾದೇವಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಶತ್ರು ಯಿಂದ ಹುಡುಕಿದರು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿ ಸರೋವರ, ಸದಿ, ಬಾವಿ ಪೊದೆ, ವನ ಗುಡ್ಡ, ಗಿಡ ವೇದವಲಾ ಕಪ್ಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತ, ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಒಂದೆ ಸ್ಥಳವಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತ, ಯಾವ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೂ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮೂರನೆಯ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಗಮನವೊಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ

భయంకరమైన ప్రదేశం. అంతట భయభయంగా
 ఒకరినొకరు చూచుకున్నాడు. అది చూసి
 కానీయే బాధమేమిట అని అనుకున్నాడు.

ಅಂತಹ ಕೂಡುವಾರ ವಸವ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದಿ
ಕೇಡುಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗಿದ್ದ ಅವರ
ಅಶ್ರಮ ಪ್ರದೇಶವು. ಅವನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ
ಬಲವಿತ್ತಿತೋ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೋಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.
ಪರಿಸಾರು ವರ್ಷ ಪೂಡುವ ತನ್ನ ಮಗನು ಅಂಥ
ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅಪ್ಪಿದುವರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಆ ವಸ
ಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬಂದು, ಅವನು ಒಳ
ನಿಲವಾಗಿಯೋಗುವಂತೆ ಶಬ್ದವಿಟ್ಟವನು ಅಂತಹ
ಕೂಡುವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಘಟಿಸುವುದು ಧೈರ್ಯ
ದಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾನರರು ಸಿಂಹದೊಡ್ಡವನನ್ನು
ಹುಡುಕಿ ಪಾರಾದರು

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹುಡುಕು ಹ್ಯಾ ಹೊರಟು ಆ ಮಾರನ
ಸಮೂಹವು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿ

ಇ.ವಿ. ೫೫೩: ೪೫೫ ಅದೂರು

ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಪುನಃಶ ಮಾಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹುಡುಕುವಾಗ ಅವರಿಗೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಾಣಿಸಿದ. ಮಹಾಕಾಯ ನಾದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ವಾನರರು ದಟ್ಟ ಬಿಡುಕೊಂಡು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೂಡಾ ವಾನರರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ: "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬಂದ. ಅಂಗದನು ಅವನೇ ರಾವಣನೆಂದುಕೊಂಡು ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದ. ಅಂಗದನ ಒಂದೇ ಒಟು ಅವನನ್ನು ಏಳಲಾಗದಂತೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿತು. ನೆಲ ತುಂಬ ನೆತ್ತರು ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು ಬಿಟ್ಟು ಆ ರಾಕ್ಷಸ.

ರಾವಣನು ಸತ್ತನೆಂದೂ, ಸೀತೆ ಇವನ ಗುಹೆಯೊಳಗಿದ್ದಿರೋ ಇರಬಹುದೆಂಬೂ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು.

ವಾನರರು, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಗುಹೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯು ಪಾಡು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಅರಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಬಿಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಕರಿಸಿಹೋಗಿಹೋಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಮುಂದೆನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಒಂದು ಮರದ ತಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕುಳಿತರು.

ಆಗ ಅಂಗದನು ಅವರನ್ನು ಕೂರಿತು, "ನಾವು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟುಂದಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅರಣ್ಯಗಳು, ನದಿಗಳು, ಪರ್ವತಗಳು, ಗುಹೆಗಳು ಒಂದು ಬಿಡದೆ ಹುಡುಕಿದೆವು ನಮಗೆ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಪಾಡು, ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದ ರಾವಣನ ಸುಳಿವು ಯಾವುದೂ ತಿಳಿದುರಿಲ್ಲ ನಾವು ಕೊಂದ ರಾಕ್ಷಸನೇ ರಾವಣನೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಊಹಿಸಿದೆವು. ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಕುದವನು ಅತ್ತು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಪಾಯುವಂಥ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿರಲಾರ. ಸುಗ್ರೀವನ ಅಚ್ಚೆ ಅತ್ಯಂತ ದಾಸುನಿವಾದು. ನಾವು ಉತ್ತಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡಲಾರವು. ಸೋಮಾರಿತನವೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದೇನರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಲ ಈ ವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿರಿ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಸಿವಿ, ಕೂಡ ಮಾಡ ಬಾರದು. ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿ ದೂವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನಾವೇ ಹೇಳಿರಿ." ಎಂದನು. ಆಗ ಉಳಿದವರ ಪರವಾಗಿ ಗಂಧಮಾದನನು ಅಂಗದನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನೇ ಬಲಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಲವಾದ ವಾನರರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮರೆತು, ಹೊಸ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ಅರಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಹಾಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಶಿಖರವಂತಹ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಸಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು ಎಲ್ಲರೂ.

ಆ ಹಿಖರದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂತ್ರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಸುಗ್ರೀವನು ಇಟ್ಟ ಒಂದು ಹಿಗಳ ಗಡು ದಾಟಿಕೊಂಡಿತು.

ವಾನರರು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತ, ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ನೈಋತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನ ಕೊನೆಗೆ ಹೋದರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಾನರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು ಹನುಮಂತ, ಗಜ, ಗವಾಕ್ಷ, ಗವಯ, ಶರಭ, ಗಂಧ ಬೂದನ, ಮೈಂದ, ದ್ವಿವಿಧ, ಶುಷೇಣ, ಚಾಂಬವಂತ, ಗಳ, ಯುವರಾಜ ಅಗದ, ಮತ್ತು ಹಾರ ಇವರೆಲ್ಲ ಇದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಸಾಹಸವೆಸಗಿ.

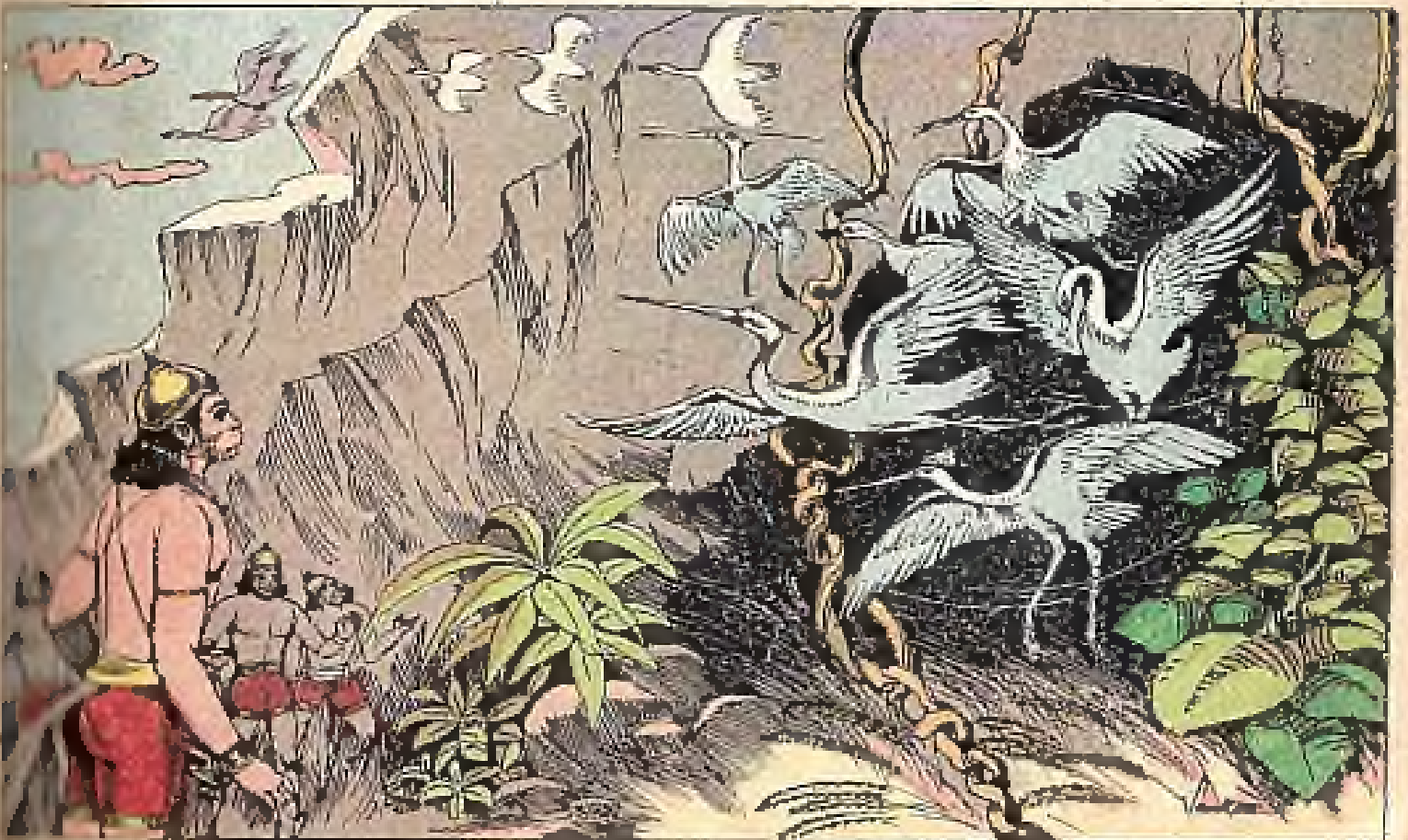
ಅವರು ಪ್ರತಿ ಗುಹೆಯನ್ನೂ ಕೋರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿಲದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದು ಋಕ್ಷ ಬಿಲವೆಂದು ಅವರಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅದನ್ನು ಮುಖನು ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದನು. ಅದರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಗೆಗಳು ಬಲೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದುವು. ಪ್ರವೇಶಿಸಲು

ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ಗುಹೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವಾನರರು ಹಸಿವೆಬಾಳಿಸಿಕೊಂಡ ತುಂಬ ಬಲಶೀಲರಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿ ನಾಲಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಆ ಋಕ್ಷ ಬಿಲದೊಳಗಿನಿಂದ ಕ್ರೌಂಚ, ಹಂಸ, ಚಕ್ರವಾತ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ನೀರು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹನುಮಂತನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಗಬೇಗನೇ ಆ ಬಿಲದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಹನುಮಂತನು ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗಿಂದನು :

"ನೋಡಿದಿರಾ; ಈ ಗುಹೆಯ ಮುಖದಿಂದ ನೀರಿನ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲತೆಗಳೂ ಮರಗಳೂ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕಾದರೆ ಸಮಾಹದಲ್ಲಿ ಪರಾಕುಯವರರೇಬೇಕು. ಅಥವಾ

ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ನಿರುತುಂಬಿದ ಬಾವಿಯೋ ಕೊಳವೋ ಇರಬಹುದು. ನಾವಂತೂ ದಾಹದಿಂದ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಲತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ಬಿಲ ದೊಳಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹೋಗೋಣ.”

ಹನುಮಂತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ವಾನರರೆಲ್ಲ ಋಕ್ಷ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಒಳಗೆ ಕಣ್ಣು ಕುತ್ತಿದರೂ ಕಾಣಲಾಗ ದಷ್ಟು ಕ್ಲಗ್ನತೆ. ವಾನರರು ತಾವು ಎತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆವೆಂಬುದನ್ನು ಸಹಾ ಅರಿಯದೆ ತಡವುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರು.

ಹೋಗಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಕಾಂತಿ ಬರತೊಡಗಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಕುಳ್ಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅವರು ತಲಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೀರುವ ಕಾಂಚನ ಮರಗಳು, ತಾಳೆ, ಸುರಹೊನ್ನೆ, ಅಶೋಕ, ಚಂದನ ಮೊದಲಾದ

ಮರಗಳು ತುಂಬಿದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಮರಗಳ ಹೂ ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣುಗಳು ಜಗಜಗುತ್ತಾ ಕಾಂತಿಯುಂಟು ತ್ರಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಪುರೆಯ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ತಾಪುರಗಳಿದ್ದುವು. ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳೂ, ಆಮೆಗಳೂ, ಹಾವುಗಳೂ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದವುಗಳೇ. ಅದು ಭೂಮಿಯೋ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಲೋಕವೋ ಎಂಬಂತಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತಿರುಗಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗಳೂ ಮಂದಿರಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲು, ಮುಚ್ಚಿಗಿಳಿಲ್ಲ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೇ ತಯಾರಾಗಿದ್ದುವು. ಆ ಮನೆಮಂದಿರಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳ ತೋರಣಗಳಿದ್ದುವು.

ವಾನರರು ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ, ಹವಳದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಗುಳುವ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಹೂಗಳೂ ಹಣ್ಣುಗಳೂ ತೋರಿದುವು. ಒಂದು ಕಡೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮದ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಸನಗಳೂ, ಮಂಚಗಳೂ, ವಾಹನಗಳೂ ಕಂಡುಬಂದುವು. ಬೇರೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಂಚುಗಳಿಂದಾದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಕಾರದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ಮಗದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗರಾ ಚಂದನಗಳ ಸುಮಾಸನೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹಣ್ಣುಗಳು, ಗಡ್ಡೆಗಳು, ಗಿಣಿಸುಗಳು, ಪಾನೀಯಗಳು, ಜೇನು, ವಸ್ತುಗಳು, ಕಂಬಳಿಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಗಾಚಿಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದುವು.

ವಾನರರು ಆ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ಪ್ರಶಾಂತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು

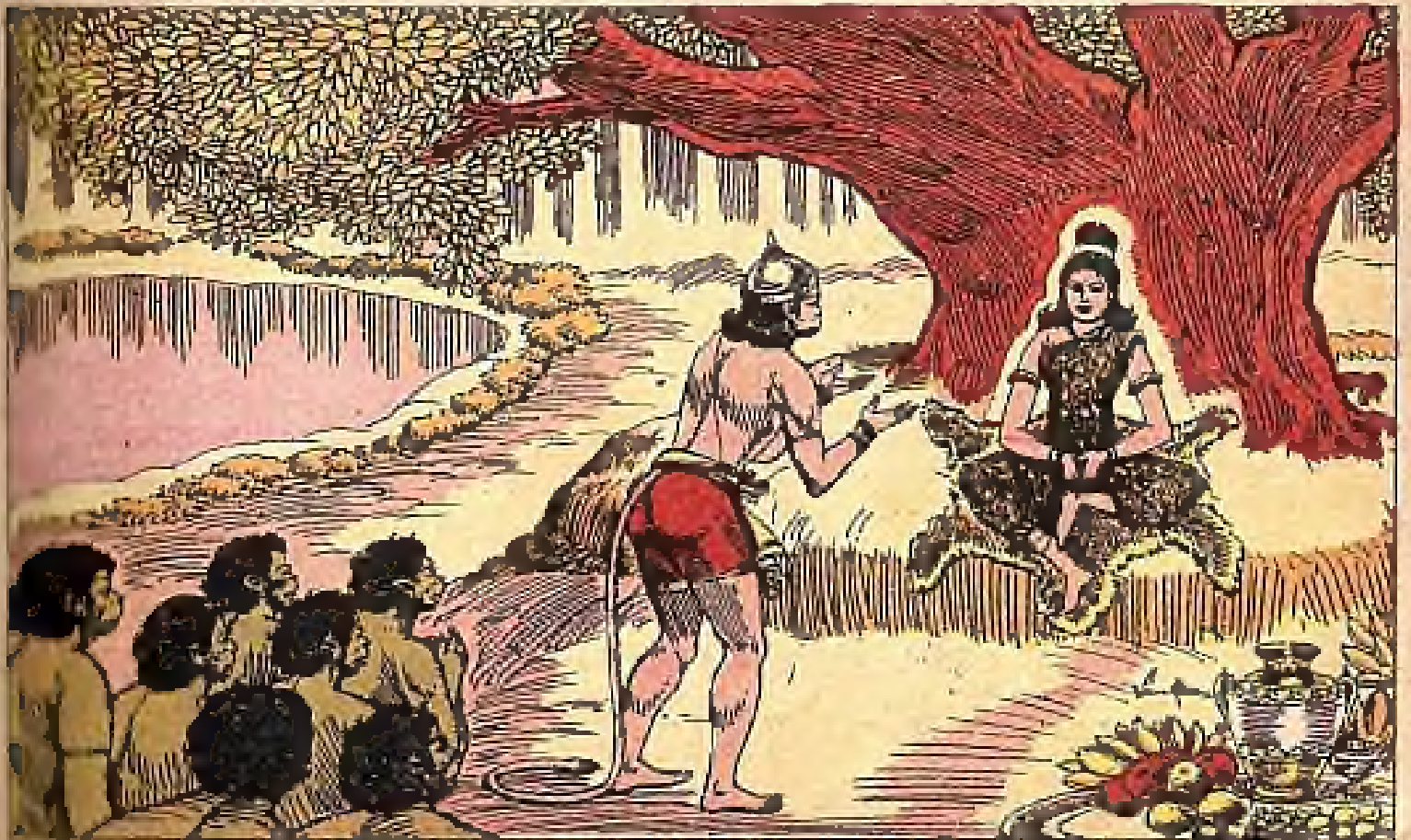
ತಪಸ್ವಿನಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವಳ ಶರೀರ
ದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದುವು.
ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವಾನರರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ
ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದರು.

ಹನುಮಂತನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು,
“ನಾವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು.
ನೀನು ಯಾರೋ? ಈ ಬಿಲವು ಯಾರದೋ?
ಈ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರದೇಶವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ
ಇದೆಯೋ? ನಮಗೊಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ನಾವು ಮಾರ್ಗಾಯಾಸದಿಂದಲೂ, ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ
ಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ
ಆಹಾರವೋ ನೀರೋ ಸಿಗಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ
ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಇದು ಯಾವುದೋ ರಾಕ್ಷಸರ
ಜನಾಯಕೋ ಎಂದು ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ.
ಈ ಬಂಗಾರದ ಮರಗಳೆಂದರೇನು? ಆ ಬೆಳ್ಳಿ

ಬಂಗಾರದ ಮನೆಗಳು ಯಾರವು? ಕೊಳದಲ್ಲಿರುವ
ಬಂಗಾರದ ತಾಮರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರು ಯಾರು?
ಬಂಗಾರದ ವಿನು ಅಮೆ ಮೊಸಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಯಾರ
ಕಲ್ಪನೆಯೋ? ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅಯೋಮಯವ
ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು
ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು.”

ಹನುಮಂತನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಆ ತಪಸ್ವಿನಿ ತಲೆದೂಗಿ
ಕಡೆಗೆ ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದಳು:

“ಮಯನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ದಾನವನು ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ
ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅವನು ದಾನವರಿಗಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಶಿಲ್ಪಿ.
ಆತನ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ,
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಷ್ಟು ಧನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪರ
ಮವಾಗಿ ಪಡೆದನು. ಅವನು ಹೇಮ ಎಂಬ ಅಪ್ಸರೆ
ಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗ,
ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೋಪಬಂದು ಮಯನನ್ನು ವಜ್ರಾಯುಧ
ದಿಂದ ಮೊಡೆದನು. ಆಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಈ ಪ್ರದೇಶ

ವಶ್ಯ ಹೇಮಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ನಾನು ಮೇರು ಸಾವರ್ಣಿಯ ಕುಮಾರಿ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭ. ಹೇಮಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಹೇಮ ನನ್ನ ವರಮ ಸ್ನೇಹಿತೆ. ಅವಳು ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣಳಾದವಳು. ಅವಳು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಜಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀವುಗಳು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಿ ? ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಿ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ? ತುಜಾ ದಗದಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಮೊದಲು ಹಣ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಆಹಾರ ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಏನೂ ಮುಚ್ಚಿಡದೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ.”

ಅವಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಾನರರೆಲ್ಲ ನಡೆದುಕೊಂಡರು. ಹನುಮಂತನು ಏನೂ ಮುಚ್ಚುವುದು ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಗೆ ವಿವರ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ. “ಆಮ್ನಾ, ನೀನು ನಮಗೆ ಆಹಾರವಿತ್ತು ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೃದಯವೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ನಾವು ಏನುತಾನೇ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು. ನೀನೇ ನಮ್ಮಿಂದಾಗ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದನು.

“ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೂ ಬೇಡ. ನೀವು ಹೊರಟ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿದರೆ ಸಾಕು. ಹಾಗಾಗುವಂತೆ ಹರಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದಳು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭ.

“ಆಮ್ನಾ, ಈಗಾಗಲೇ ಸುಗ್ರೀವನು ನಮಗಿತ್ತ ಗಡು ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಈ ಬಿಲದೊಳಗಿನಿಂದ ನಾವು ಹೊರಬೀಳುವ ದಾರಿ ನೀನೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ನಾವು ಇದರೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದ ಹನುಮಂತ.

“ನಾನು ತಪಶ್ಚಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದಳು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ.

ವಾನರರೆಲ್ಲ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಅನುಭವವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಋಕ್ಷ ಬಿಲದ ಹೊರಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು. “ಋಕ್ಷ ಬಿಲದಿಂದ ನೀವೀಗ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತ. ಅದು ಸಮುದ್ರ. ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಶುಭವಾಗಲಿ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹೋದಳು.

